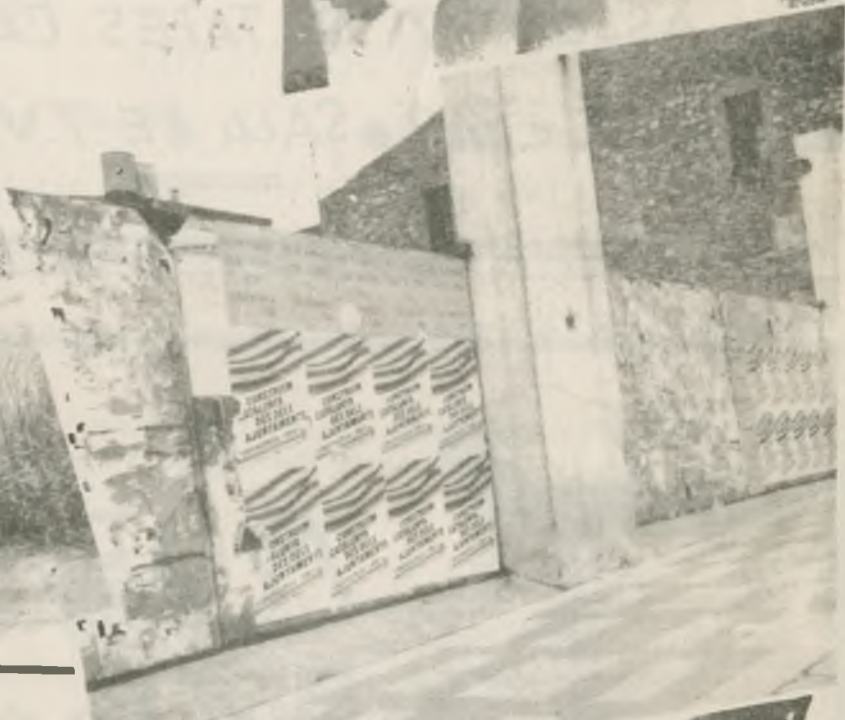

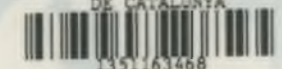
33 Arbúcies

Arbücies, juny/setembre 1.983

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA DE CATALUNYA

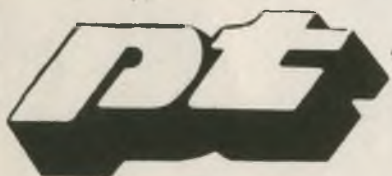

Camprodon, 15

ARBUCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES

CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

3, Sumari

4, Editorial: *Aportar un gra de sorra*

5, Tots hi tenim veu

Política

6,7, *Formació del nou Consistori
D'unes eleccions per R.V.B.
Decepció per Joaquim Horta*

8, Humor

9, *Visca Catalunya Lliure*

10, *Vist o sentit per Borinot*

11, *El conflicte o educar per a la pau per Jordi Planas*

12, *Espurnes per Joaquim Horta*

13, *Campanya de netega de la riera*

Cultura

14,15, *El fracàs escolar per Rosa i Marissa*

16,17, *Com prevenir la subnormalitat per Conselleria de Salut Pública i Qualitat
de Vida*

18,19,20, *La plaga de la sureda per German Alvarez*

21, *Gran triomf dels sultans del swing. Supertram va dir les últimes famoses
paraules per Pep*

22,23, *Tot parlant de les Enramades per Quico i Dolors. Contingut de les
Enramades per Comissió de les Festes de les Enramades*

24, *Escó per a poetes*

25, *Festa Major 83*

26, *Homenatge Rafael Vilà*

27, *En Patum per Josep Guàrdia*

28, Humor

29, *Cuina: Saber comprar per Mercè Grau*

30, *Dóna'm la mà amor per Snif*

31, *Curs del 82-83*

32, *Publicitat*

Esports

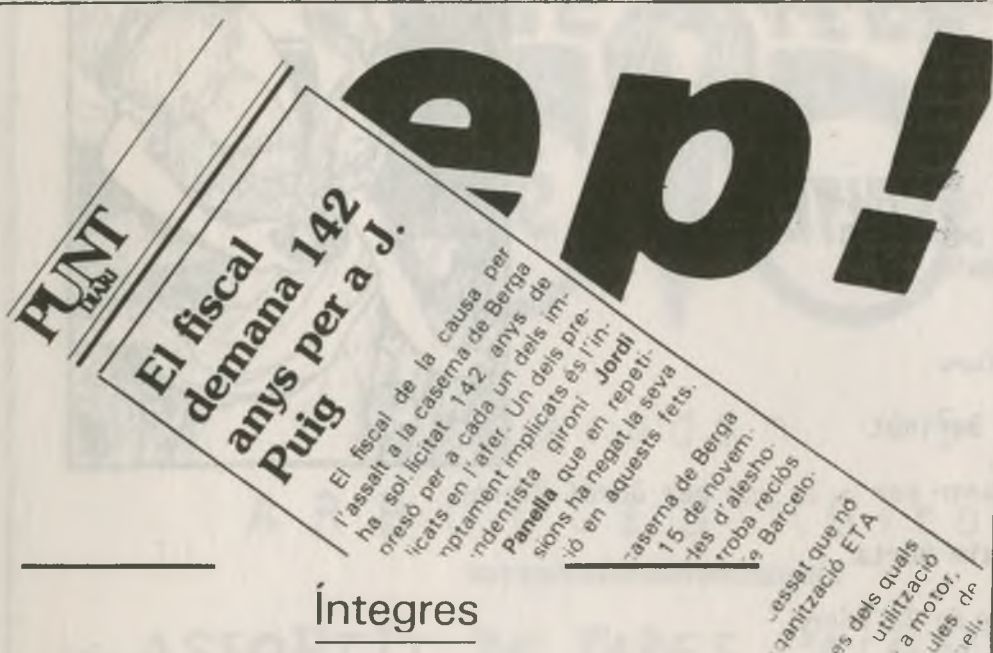
33, *L'Independent Incar, Tricampió. Els juvenils locals a França*

34, *Piscinium Vitae/L'aquari d'Arbúcies per Snif*

35, *Arbúcies fa esport per Caminants de la 7*

APORTAR UN GRA DE SORRA

Barcelona

Milers de manifestants contra la llei antiterrorista

BARCELONA (Del nostre corresponçal, Paco Rueda).— Milers de persones es manifestaren ahir al vespre pel centre de Barcelona reivindicant les plenes llibertats democràtiques, la supressió de la llei antiterrorista i la dimissió del ministre de l'Interior, José Barrionuevo. La convocatòria havia estat feta per la comissió de defensa de les llibertats, constituïda fa dues

Íntegres

Els articles impugnats

Del conjunt de la llei del català les úniques parts impugnades i que queden del Tribunal Constitucional són les següents:

• Sens perjudici del drets dels afectats a fer-ho directament, el Consell Executiu de la Generalitat està legitimat, amb tota la capacitat jurídica necessària, per a actuar d'ofici o a instància de qualsevol persona, juntament amb els afectats o separatament, exercitant les accions polítiques, administratives o judicials necessàries per a fer efectius els drets dels ciutadans re-

coneguts en l'article 3 de l'Estatut i en la present llei.

• Les lleis que aprova el Parlament de Catalunya s'han de publicar en edicions simultànies, en llengua catalana i en llengua castellana, en el «Diari Oficial de la Generalitat». El Parlament n'ha de fer la versió oficial castellana. En cas d'interpretació dubtosa, el text català serà l'autèntic. Quant a la seva publicació en el «Boletín Oficial del Estado» hom s'ha d'atènyer al que disposa la norma legal corresponent.

les detenesores social-político, als detinguts anteriorment i llibertat per

Des de l'últim número de PERXADA (maig del 83) han passat moltes coses al nostre poble i país. Són tantes i importants que el sol fet de fer-ne una llista ja ens pot fer reflexionar.

A nivell de poble:

- Eleccions i conseqüències electorals: pressions als treballadors, enfrontaments personals, etc,...
- Campanya per a la Pau i la Convivència
- Crisi del club esportiu Arbúcies, ara ja superada amb l'empenta d'una nova directiva
- Festes i festetes: Enremades i preparació de la Festa Major
- Estiu amb oportunitats per a tots: piscines, casal d'estiu per a la mainada, sardanes, actes culturals i recreatius (que no sempre tenen l'èxit que seria d'esperar)
- Campanya de neteja de la riera

A nivell de país:

- Recurs d'inconstitucionalitat a 2 articles de la Llei de Normalització

lingüística "Llei del Català" aprovada per tot el Parlament català

- Diada dels Països Catalans: poca participació en una crida a la unitat de tot un poble
- Atemptats als drets humans: Aplicació indiscriminada de la llei antiterrorista

A nivell d'estat i internacional:

- Aprovació del Decret sobre reconversió siderúrgica i vaga general a Sagunt
- Agressions constants a països centre americans (Nicaragua, ...)

Alguns d'aquests fets ens han afectat molt de prop a tots nosaltres. Tot pensant-hi ens n'adonem que la majoria d'ells són conseqüència d'una consciència democràtica que s'està formant i que avança i a voltes recula.

Posem-hi tots el nostre gra de sorra.

Tots hi Tenim veu

RÈPLICA

En la secció "tots hi tenim veu" del passat mes de febrer amb el títol de "Vist o Sentit" hi ha una crítica signada per BORINOV, la qual m'ha fet venir ganes de replicar-li.

Diu que aquest any se'ns ha falsejat la festa dels Reis, "que l'arribada dels Reis a Arbúcies no semblava pas que tingués lloc aquí a la Selva al peu del Montseny". Això perquè alçant-se de puntetes (deu és ser un borinot que no vola, només fa remor) va veure que una desfilada de Majorettes obría la cavalcada.

Jo que potser no tinc tanta imaginació, al veure això vaig continuar trobant-me en un poblet de la Selva. Quan passo cada dia pel carrer de Sant Jaume i veig jugar a la "Petanca" continuo trobant-me en un poblet de la Selva i no en un de França, quan vaig fer judo em trobo a la Selva no al Japó.

També parles del so eixorçador de la banda. Quan les coses noves es fan amb bona voluntat crec que s'han d'acceptar i animar perquè es puguin superar.

Dius "el meu sentiment fou de tristesa, la mainada no podia cantar al seu aire, les veus es sentien ofegades per aquells sons estranys, etc.". Els altres anys que no hi havia "aquells sons estranys", la mainada tampoc cantava al seu aire i les veus també estaven ofegades. En aquells moments la mainada pensa amb moltes coses a més de la cançó. També dius "el meu sentiment fou d'enuig: és que ja no serveix el que tenim a casa?". Pel que sembla et costa molt poc d'empipar-te. Tot el que tenim a casa nostra serveix per la festa, no hi ha cap necessitat de manllevar folklore d'altres països. Ara bé, si d'allò de casa ningú no se'n cuida i si en canvi hi ha persones que els hi agraden les Majorettes és molt normal i lògic que desfilassin. No van prendre el lloc a ningú, per tant al fer una cosa nova no es mereixen una crítica destructiva.

Per si no ho saps les Majorettes són un Club federat, amb estatuts aprovats. Han participat en diferents campionats i aconseguit molt bones qualificacions, i segons els estatuts, a dintre el Club hi caben un seguit d'

activitats molt maques, com pot ser un esbart dansaire, un grup de bastoners, una coral, etc.. Però si les persones que en aquest moment són a dintre el Club (que està obert a tothom) no es tan preparades per a ensenyar coses de les de casa, que hi farem. Crec que rebrien bé la teva col·laboració i la de molts altres.

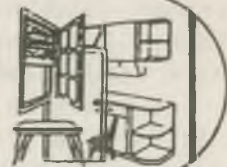
En fi crec no cal estendre'ns més, només que et cuidis la imaginació que tenir-ne gaire, gaire és dolent, perquè en una desfilada de Majorettes el dia dels Reis veure-hi una "desfilada marcial" de les que dius que n'has hagut de suportar massa anys (cosa que ho dubto) és tenir una imaginació molt pessimista, com demostres en tots els escrits.

Postdata:

Els nostres veïns d'Hostalric, a la cavalcada de Reis d'enguany no han tingut desfilada de Majorettes, després d'un seguit d'anys de tenir-la. Tothom l'ha trobada a faltar.

A casa nostra, a La Selva, i amb una selecció de mobiliari de qualitat per la vostra llar

JAUME RECARENS
• INTERIORS •

Arbúcies, telf. 86 02 96

Representació exclusiva a La Selva de Mobles **Piel**

FORMACIÓ DEL NOU CONSISTORI

RESULTAT ELECCIONS MUNICIPALS

Maig-83

Núm. electors.....	3.194
Núm. votants.....	2.559
Vots nuls:.....	33
Vots en blanc.....	31
Vots vàlids:.....	2.495
<u>C.U.P.A.</u>	1.494
<u>C.i.U.</u> :.....	1.001

NOU CONSISTORI MUNICIPAL

-JAUME SOLER I PASTELLS	-JOSEP FARRARONS I FUGAROLAS
-ALFONS AULADELL I TORRENT	-PELEGRÍ ROVIRA I ARISTIMUNO
-JOAQUIM PINTU I SALVANS	-PERE CANALETA I ARGEMÍ
-DOLORS HORTA I GARRIGA	-JOSEP BOSCH I CANALETA
-FRANCESC BOIX I SOLA	
-NÚRIA TORT I ROCA	
-MIQUEL SABORIT I VILARRASA	

Foto M. Plana

D'UNES ELECCIONS

Cal confessar que la darrera contesa electoral, cara al proveïment de regidors municipals, ha tingut a Catalunya una sorprenent importància. L'enfrontament s'ha dut a terme entre quatre tendències ben particulars i definides (si hom arracona d'antuvi la possibilitat d'èxit a la U.C.D.), restant plantejat l'envit entre Convergència, Socialistes, Fraguistes i Comunistes.

Com que la darrera d'aquelles coloraines havia rebut, abans, una sotregada fenomenal, pot dir-se que els resultats havien que repartir-se entre l'únic grup catalanista, els felipistes i l'A.P., per bé que l'ala comunista, ja alliberada de la nosa de Carrillo, podia, i va poder, refer-se lleugerament.

Pel que pertoca a la nostra Vila, el

planteig va haver de fer-se de diferent manera i veure's influït per la panoràmica general: el moviment de la candidatura recolzada sota les sigles de C. i U. perillava d'entrebancar-se amb la matemàtica, tota vegada que C.U.P.A., com a tal, no havia participat a cap de les eleccions no-municipals anteriors, i resultava, per tant, quasi impossible un vaticini comparatiu més o menys aproximat. Calia no enganyar-se amb la suma a favor de C. i U. de tot el cens de la quasi desapareguda U.C.D., perquè la dada que hauria tingut importància total era la dels cupistes que es van quedar a casa... i que ara, pel maig, han tornat a sortir.

I que han aconseguit que C. i U., es quedés sense la U.

R. V. B.

Foto: JOSME

DECEPCIÓ

Encoratja el contemplar la celebració d'una cerimònia democràtica en la qual el protocol s'amistança amb la cordialitat. Em remeto al Ple de Presa de Possessió dels regidors elegits per sufragi universal, el 23 de maig.

En aquella reunió hom hi entreveïé una possibilitat de convivència pacífica dintre l'ordre jurídic i el pluralisme polític com un estat natural d'una societat civilitzada; i ja seria hora que això s'esdevingués, emprant tots plegats una acció sota el signe d'una verídica educació ciutadana que ensenya el respecte a la voluntat popular de la qual en resultaria beneficiari el mateix conjunt dels electors.

Hauriem de deixar enrera tota aquella fagonada pre-electoral i post-electoral de tots coneguda, que produí uns fets que desdiuen de la noblesa característica del nostre poble i que les persones sensibles a la justícia, a la veritat i a la llibertat, sentiren en la pròpia sang i que feren tots els possibles per arrencar-ho i que toparen amb les concebudes barricades nefandes de sempre, ofegant la pau que s'intentava, amb tanta bona fe.

Això no obstant, cal tirar endavant amb esperança i il·lusió, com deia el mossèn de la parròquia, i tornar bé per mal per tal d'assolir efectes de superació i d'amistat que permetin el millorament ètic i temporal de la nostra vila, costi el que costi.

I s'albira aquesta possibilitat en la sessió de referència, però hom s'adona també de la poca disponibilitat o nul·la

disponibilitat d'un cert sector dels assistents, per la seva actitud en negar el seu aplaudiment al discurs-salutació del batlle reelegit i sobretot en negar-li la seva resposta als visques a Arbúcies i a Catalunya (a mí em va semblar una ofensa a Arbúcies i a Catalunya), malgrat l'exemple que se'ls donà per part de la majoria, en aplaudir democràticament la intervenció del representant de l'oposició.

És lamentable, i si es manté aquesta postura d'intransigència flagrant i retrògrada, es farà difícil l'exercici de la llibertat i del progrés, que tots anhelem i la pau es farà impossible, i el poble es ressentirà.

Això fa dubtar d'aquella possibilitat d'entesa i de convivència pacífica que deia que s'entreveia en el Ple al·ludit i que és necessària per al bon funcionament de la societat.

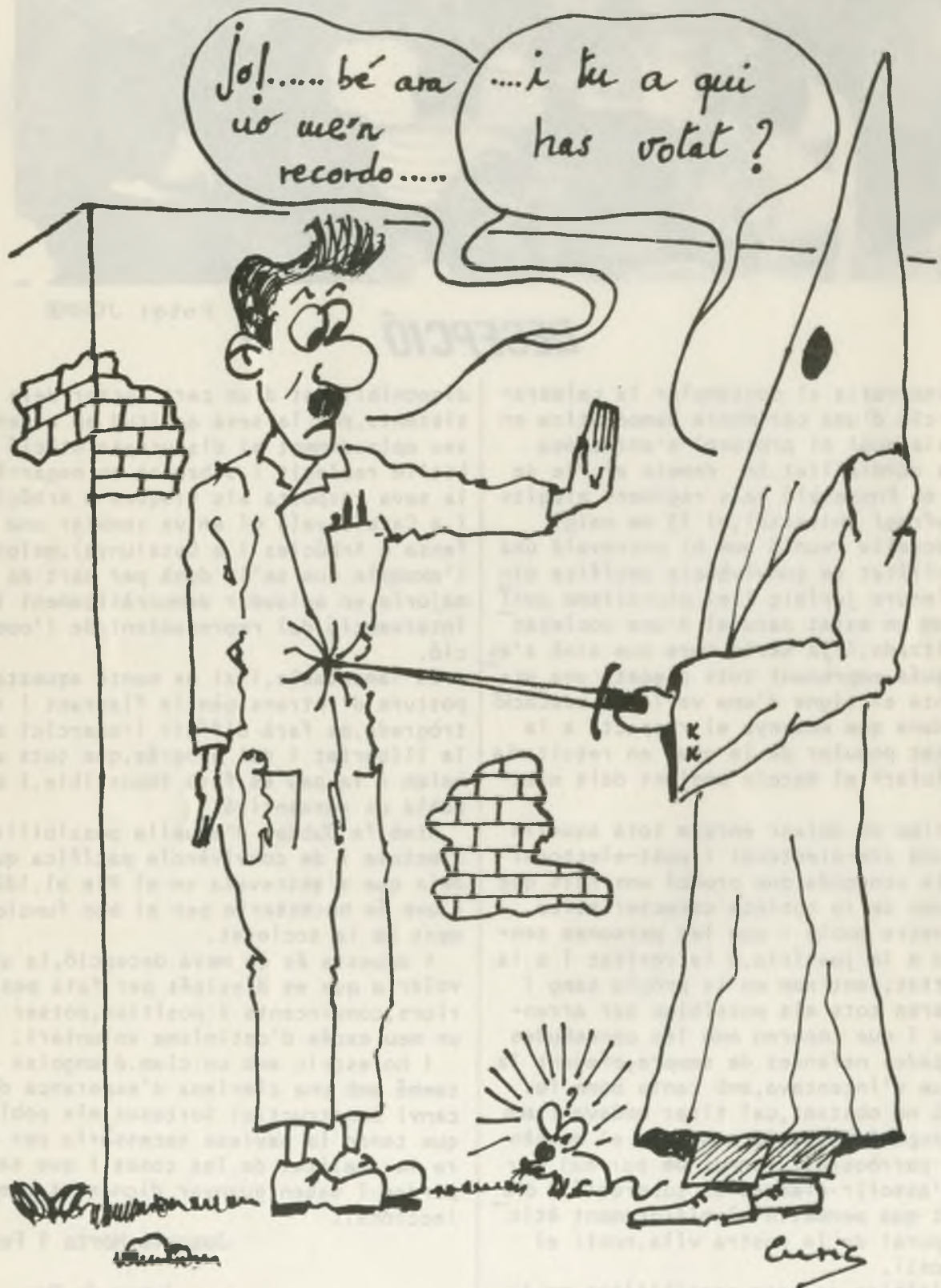
I aquesta és la meua decepció, la qual voldria que es dissipés per fets posteriors, convincents i positius, potser en un meu excés d'optimisme voluntari.

I ho escric amb un clam d'engoixa però també amb una clariana d'esperança de canvi constructiu: Sortosos els pobles que tenen la saviesa necessària per veure la realitat de les coses i que saben perdre i saben guanyar dignament unes eleccions..

Joaquim Horta i Ferrer

*Jutge de Pau
Vocal de la Junta Comarcal
d'Eleccions*

HUMOR

"VISCA CATALUNYA LLIURE"

- "A la vida agraeixo tres dons:
Haver nascut dona, de classe
humil i nació oprimida.
...I al tèrbol atzar d'ésser tres
voltes rebel".

Maria Mercè Marçal

- "...I diuen que la "cama" no serveix
per a caminar, sinó per a ficar-s'hi a
dormir".

Isabel Clara Simó

Sant Joan ja s'ha fos, s'ha esvaït en el temps, només resta d'ell un record (segons per a qui millor, segons per a qui pitjor). Haurem d'esperar un altre any fins no torni el dia de la nostra Festa Nacional. Però us puc preguntar una cosa?, en veritat hem viscut com es mereix aquest dia tan significatiu per la nostra Nació? perquè som una Nació malgrat molts, malgrat massa gent diria jo. I el pitjor de tot és que molta d'aquesta gent s'acogno ma i parla i pensa i sent i estima i riu i plora i ... com nosaltres, en la nostra mateixa llengua, en català. ¿Quants de catalans que pregonen la seva catalanitat arreu, no malmenen la nostra Nació? Repeteixo i perdoneu-me la insistència que el pitjor no és la quantitat, sinó que molts són de casa nostra. Perquè som així.

¿És que potser hem de pensar que allò que pertany a Catalunya per dret i per història és només això, història? ¿Que hem de creure, que tanmateix com el Sant Joan d'aquest any (que ja ha passat a formar part de l'ahir), nosaltres també som un ahir, d'un ahir sense avui i molt menys encara sense un demà? ¿Que no tenim present i molt menys encara que no tenim futur?, ¿és que potser els nostres sentiments, aquells més profunds i que teòricament tots hem de tenir, en nosaltres s'han esvaït?, ¿que potser per tot allò que varen lluitar i combatre i fins i tot morir els nostres avantpassats són només un piló d'absurds sense cap mena de raó avui en dia? Certament us dic que qui pensi això guarda dins seu els símptomes d'un imperialisme a hores d'ara ja caduc.

De tot arreu volen fotre en dansa al nostre País, i nosaltres moltes vegades encara els ajudem, donen per bones idees absurdes, només perquè són les darreres que sentim i no ens aturem, ni molt menys a pensar-hi un moment, ¿és potser que creiem que no hi pintem res nosaltres en eT

1714, Barcelona (Il·lustració: J. Vingals)

en el quadre del nostre poble?. Ens esteu acostumant que mentre ens donin la vida servida, obeir a qui ens la serveix, i acabem tan decebuts de tot que arribem a la més absurda indiferència vers el nostre Fet Nacional, vers el nostre País, vers tot allò que ens envolta, vers la nostra catalanitat, cap el deure que tenim amb el nostre poble, perquè nosaltres som aquest poble.

Hem d'estar totalment convençuts de les nostres possibilitats, si no creiem en nosaltres mateixos, en qui hem de creure?. Catalans, de qualsevol ideologia cerquem sempre allò millor per tal de fer del nostre País, un País lliure i autosuficient. I no hem pas de viure el Fet Nacional només en festes assenyalades, no hem de ser catalans només en certs dies, sinó que la idea de Catalunya ha d'ésser sempre present i bullint dins nostre.

Que cada acte sigui per Catalunya, que cada pensament sigui català.

"VISCA CATALUNYA LLIURE".

VIST O SENTIT

El dia 23 del mes de maig passat, tot i és ser dilluns de Pasqua granada, van prendre possessió del seu càrrec els membres que formen l'actual consistori. N'hi faltava un, i és que la seva tasca esportiva al marge de l'Ajuntament, l'havia portat a l'estranger per aquelles dates. Ho féu tres dies més tard quan hagué tornat.

A la Casa de la Vila hi havia la sala d'actes plena. Es va sentir d'un i d'altre la fórmula establerta i d'alguns altres que en sortir se del formulari eren interpel·lats pel Sr. Secretari per tal d'assegurar la fidelitat a la Constitució.

Em va sorprendre veure que el cap de llista de C. i U. no fos el portanveu del grup de l'oposició, ni el seu representant dintre

de la Comissió Permanent.

Vaig sentir els parlaments del representant de la minoria i del batlle, prou interessants tots dos si es compleixen, encara que per alguns tan sols deuria tenir importància el que deia una banda ja que les paraules del batlle no aconseguiren arrencar els seus aplaudiments ni tan sols respongueren al Visca Catalunya Lliure que va llançar al final.

Pel poble es veu i es sent de tot. Fa pocs dies, com cada any les catifes eren el plat del dia. Que si el diumenge abans, que si el diumenge després... Els del Sorrall tenen la seva raó. Massa feina per un mateix dia! ells al vespre tenen la passada del camí i estan rebentats. Per què ens havien de tocar el Cor-

pus? tan bé que anava per encetar les nostres enredades... I aquí tothom hi diu la seva: els socialistes que com que no són de missa ens treuen aquestes festes, la Generalitat que no hi posa mà, els capellans que no volen feina i tan sols se'ls en donen les processons...

I per adobar-ho, la competència; si guanya aquell i no l'altre; aquest any segons sembla a tothom ha agradat que el premi fos més simbòlic que res més, però vaja, la caixa de xampany en cara fa set, i he sentit dir que el jurat no era pas del tot imparcial, que alguns perquè eren del tros donaven tota la puntuació a la seva catifa. Vaja, que quan s'hagi après a fer-ho bé per tothom ja pot ser que no quedin ni flors naturals.

Borinot

imatge

SERVEI TÈCNIC

TV - TV Color Ràdio - ràdio Cassette
Auto Ràdio Cassette Alta Fidelitat
Antenes TV i Ràdio Comunicacions
Accessoris i materials

Sorrall, 16

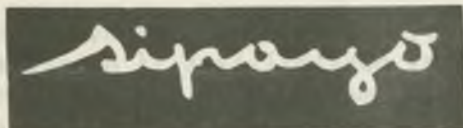
Arbúcies

(Girona)

CANSA LADERIA

Anna M.ª Ballús

F. Camporodon, 6 ARBÚCIES

DISCOTECA ARBUCIES

hostal Torres

C/ F. CAMPORODON, 14

Telèfon 86 00.42. - ARBÚCIES

EL CONFLICTE O EDUCAR PER A LA PAU

No hi ha cap conflicte, no hi hagut mai cap conflicte, que no es pugui resoldre per la via Pacífica. El conflicte ha fet avançar la societat, com per exemple, el fet d'enfrontar-se patrons i treballadors recorreguent a seure's en una taula negociadora, és una mostra de civisme i progrés humà.

Hi ha conflictes a tots nivells; entre Estats, famílies, ajuntaments, treballadors etc.. I repeteixo que amb moltes circumstàncies els conflictes ajuden a avançar; sempre i quan siguem capaços de solucionar el conflicte per la via pacífica; i no per l'agressió o la via armada.

La guerra desgraciadament, és la força suprema irreversible de qualsevol conflicte i les armes són el mitjà que s'utilitza per resoldre qualsevol conflicte -les armes són el mitjà, no la causa-.

El conflicte es pot resoldre de diverses maneres: compartint, negociant, dialogant, retirant-se, agredint-se, etc..

El diàleg és la fórmula de passivitat més important que ha inventat la societat.

La solidaritat és l'arma millor contra la guerra. La solidaritat és el fons de l'educació per a la Pau -no es pot marginar ningú- si som solidaris és que som capaços d'escoltar els altres. Únicament podrem evitar la guerra combatint l'estratègia de terror. Encara que prou sabem que la Pau internacional és una utopia; quan existeixen desequilibris econòmics o demogràfics o quan es moren milions de persones de fam, veiem que la Pau no és possible sense una autèntica Justícia.

Cal que tots ens eduquem mútuament per a la Pau; encara que temes com l'educació per a la Pau o el desarmament passin desapercibuts. Cal sotregar aquesta nostra societat amb una àmplia presa de consciència, potenciant les solucions pacífiques.

Cal que ningú eduqui amb agressivitat o violència o amb sistemes que fereixin els principis de l'ésser humà; és terrible dir a un nen, adolescent, o a un adult, que és un fracassat o que no hi ha res a fer o... Aquesta pedagogia condueix a la guerra i no a la Pau.

Jo no crec en una societat en que tots siguem iguals, la diferència fa avançar i és respectable, jo no crec en un món en que tots pensin o vesteixin igual, seria la negació de la riquesa humana o de la personalitat.

Les persones som autònomes des que neixem i per tant tots tenim un marc ampliíssim de creació. Això sí: la diferència i l'autonomia, s'ha de completar amb la so-

lidaritat compartida; això a vegades costa d'entendre, sobretot quan això vol dir haver-se de rascar la butxaca.

Si entenem que ningú té el patrimoni comú de la veritat, per exemple, veurem que és cert que els catalans siguem un grup homogeni, o que la religió tal sigui la verdadera, o que el partit tal és el bo. Certament que n'hi ha que s'acosten més a la veritat que d'altres, però mai no podrem dir, nosaltres som els bons i els altres són els dolents, ja que tots tenim les nostres limitacions. Crec que amb aquesta visió el camí a fer per a la Pau se'ns farà més palès.

Jordi Planas i Bosch

pau

ESPURNES

- El bel·licisme de Fra^{ga} Iribarne: "O nosotros acabamos con el socialismo o el socialismo acaba con nosotros." -"El Gobierno no es capaz de crear puestos de trabajo, por eso matará a los que quieren nacer." -Espantós.

- El geni de Wagner ha contribuït més que ningú en el segle XIXè. a la confusió de les arts. La seva música maravillosa és arquitectura, pintura, escultura i poesia.

- El 1881, l'Ajuntament de la Vila va considerar necessari instal·lar en el mercat de la Plaça, una barra a la paret d'una de les cases, "per a suspènre-hi la caça que es presentava a la venda". Això indica l'abundància de caça que hi havia en aquell temps a la nostra demarcació.

- El cant gregorià és l'essència de la música: al seu costat, tota altra música és grollera". (Manolo Hugé)

- L'Oda a la Pàtria, d'A-

ribau, el 1883, marcà el punt de partida de la Renaixença de Catalunya.

- Vaig llegir en un full electoral: "Som conscients de la tradició de les Enramades i les volem mantenir com sempre han estat, senzilles però molt nostres." -M'agradaria veure com pensen fer-les" com sempre han estat".

- La campana més grossa del món és al Kremlin, amb 6,86 metres de diàmetre. La més gran d'Espanya és a Toledo i la voltejable de més dimensions es troba a Montserrat.

- El pressupost del Municipi d'Arbúcies, de l'any 1854, va ser de 16.753 rals amb 18 maravedís.

- Seria confortant veure recordats amb honor a la nostra Vila els noms dels conciutadans que han esgotat la seva llarga vida en treballs de pesadesa aclaparadora i sobretot els d'aquells que han trobat la mort en accident de treball.

Ja ho he dit alguna altra vegada.

- Diàleg a l'Ateneu de Barcelona a principis de segle: "-En el món només hi ha dues classes de persones, les que serveixen per a la filosofia i les que no serveixen per a res. -Sí, és clar, però, sempre s'exagera...".

- S'està infiltrant en el nostre llenguatge l'ús abusiu i moltes vegades indegut del mot "nivell": A NIVELL de poble. A NIVELL d'alcaldes. A NIVELL de Catalunya. A NIVELL de rumors... El català és una llengua prou rica per no haver de recórrer a aquesta estretor d'expressió. Cal prescindir de l'ensopiment mental.

- Antigament, a la botiga de Cal Coix, de la placeta de Ca La Cisetà, hi havia un rètol que deia: "Sacs, Socs, Esclops, Xavocs i Peücs". Que bé.

Joaquim Horta Ferrer

CONFITERIA
CONARE

Camprodon, 12
ARBÚCIES

**BAR
EL CENTRE**

F. Camprodon 32
ARBÚCIES

CAMPANYA DE NETEJA DE LA RIERA

Foto J.M. Iglesias

El resultat d'aquesta campanya hauria de ser; que tothom prengués consciència de la necessitat de tenir la Riera ben neta.

La conselleria de Sanitat, la de Jovent i la societat de Pescadors, han organitzat, per primera vegada a la nostra Vila, una campanya de neteja de la Riera.

Foto M. Plana

Aquí es veu solament una petita part de la porqueria que es va recollir.

Fotos J.M. Iglesias

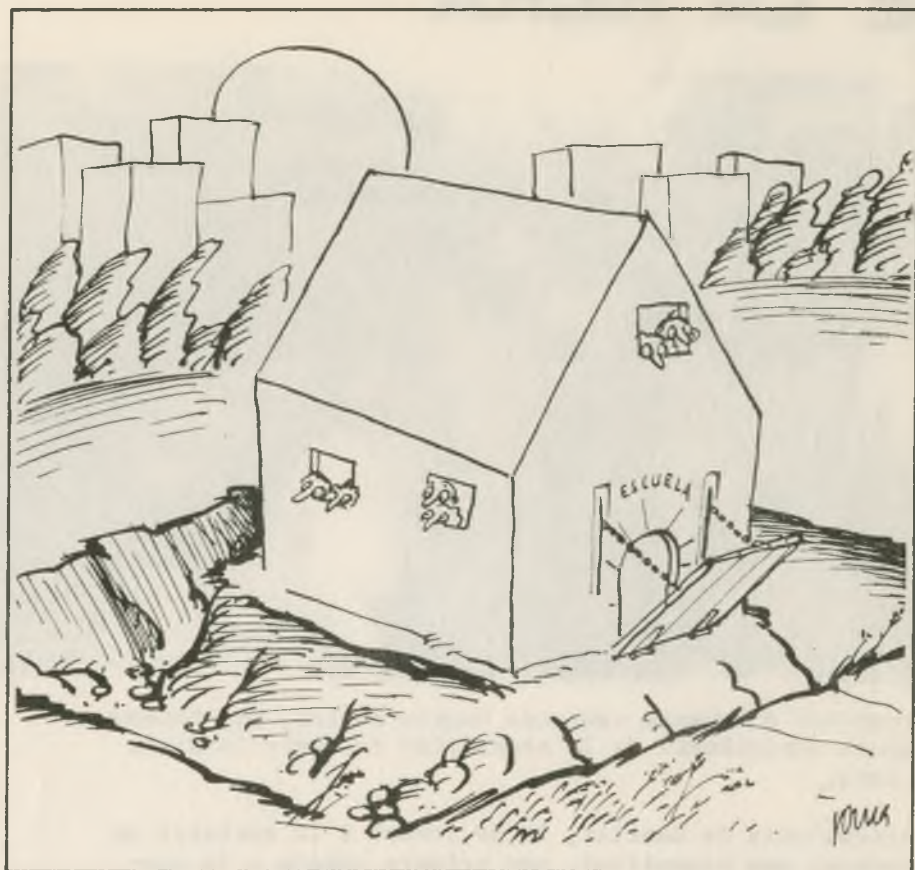
Avui en dia no sols entre els mestres, sinó també entre els pares és corrent sentir parlar del fracàs escolar; alguns no fan servir aquesta denominació, comenten que el nen ha suspès 4 o 5 assignatures o que no s'en surt bé a l'escola.

Més enllà de la discussió respecte al significat exacte de l'expressió "fracàs escolar", sembla haver-hi un majoritari acord pel que fa a la seva existència a les nostres escoles. És difícil parlar-ne en termes d'estadística, però siguin aquests del 20, del 30 o del 40%, és innegable que gran part dels nostres nens no se'n surten a l'escola.

A nivell de l'estat espanyol fins i tot es parla de un 60% de fracàs escolar a les aules (hem de tenir en compte que encara que a Arbúcies aquestes dades semblin esgarrifoses, en els nuclis urbans i rodalies i en zones de forta immigració, aquestes xifres són encara més elevades).

Els factors que es considera que provoquen més fracàs escolar són:

- Respecte a l'escola:
 - . Un nombre excessiu de nens per aula
 - . La inadequació del que s'ensenya a l'escola amb el que respon a la realitat i als interessos del nen.
- Respecte al mestre:
 - . Deficiència de la formació que es dona al mestre
 - . Manca de recursos (tant materials com personals)
- Respecte al nen:
 - . Manca d'interés i d'esforç per les activitats escolars
 - . Problemes de trastorns afectius
 - . Inadaptació al grup de la classe
- Respecte a l'ambient familiar:
 - . Excès de tensió i man-

- ca de tranquil·litat a la família d'avui
 - . Poc interès a casa per l'activitat escolar
- Respecte a l'Administració:
- . Programes inadequats
 - . Canvi freqüent de professorat

I ARA CONCRETEM A ARBUCIES

Per assabentar-nos de quina és la situació real de fracàs escolar aquí a Arbúcies vam passar una enquesta a tots els mestres d'EGB.

Reflectim aquí les opinions que tenen els mestres respecte al tema:

D'entrada tots reconeixen l'existència del fracàs escolar (entès com el fet de suspendre 4 o més assignatures) a les seves aules.

Les causes més importants del fracàs escolar a Arbúcies, segons les seves respostes han estat:

1.- L'ambient familiar (19 respostes):

- a) Manca de motivació dels pares perquè el nen apreni (interés pel que

fa cada dia a l'escola): 16 respostes.

b) Problemes econòmics, molts germans, poc espai, etc.: 3 respostes.

c) Ambient conflictiu per la mala convivència en les relacions entre els pares: 10 respostes.

2.- Els continguts que s'exigeixen oficialment no corresponen a l'edat madurativa i als interessos dels nens (6 respostes).

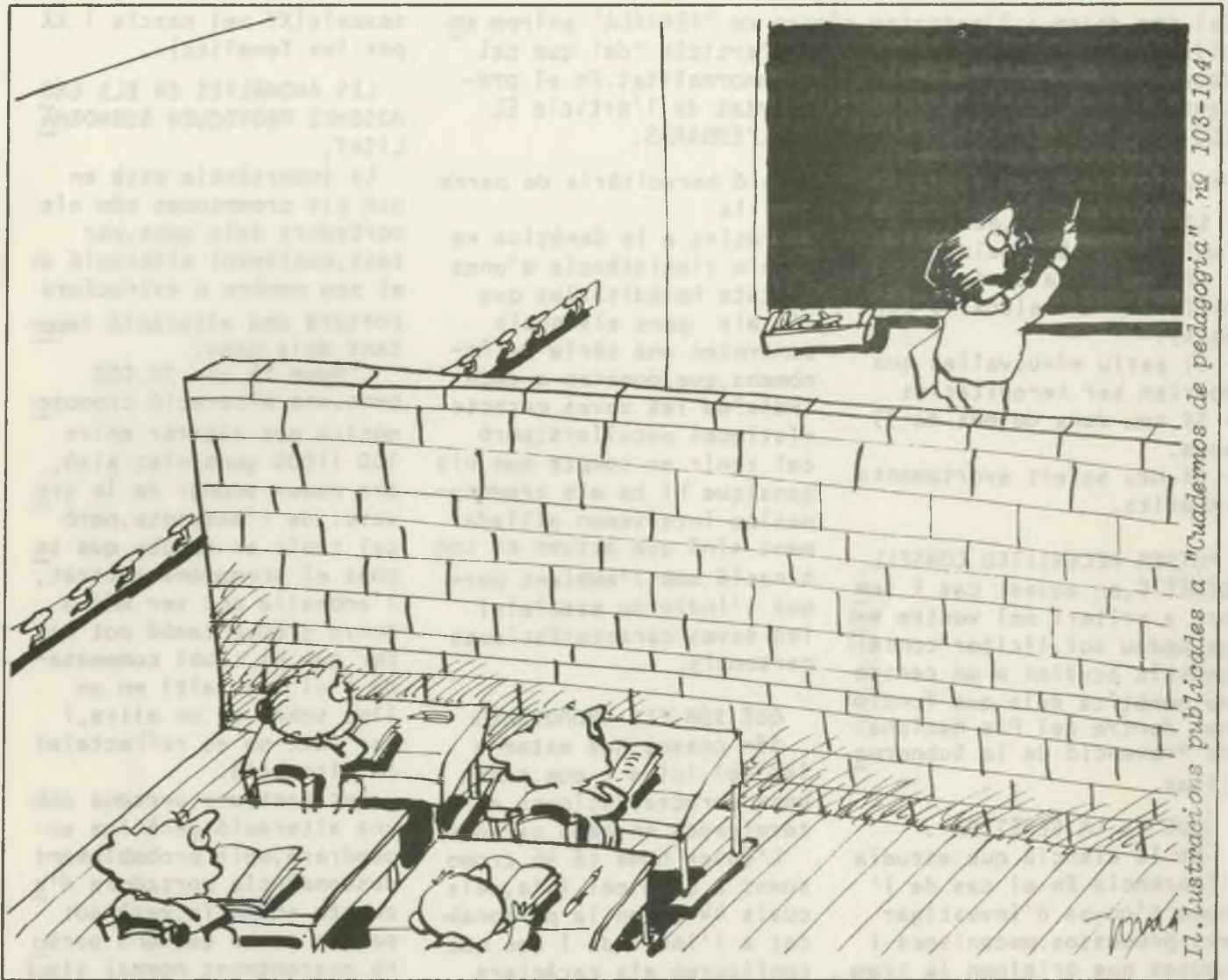
3.- Altres causes que afegien els mestres:

- Manca d'interés, deixadesa i atenció dispersa (4 respostes).

- És un problema de la societat que es manifesta en una manca de voluntat i d'esforç davant el treball (3 respostes).

- A nivell de preescolar encara no hi ha fracàs escolar, però sí que es nota que l'ambient familiar influeix en el ritme de treball del nen (2 respostes).

- Deficiències en les matèries instrumentals d'aprenentatge (lectura, escriptura)

Il·lustracions publicades a "Cuadernos de pedagogía" nº 103-104

ra, càlcul,) (2 respostes).

- Canvi de professors a cada hora (a Segona etapa de EGB) que fa que els alumnes lents no acabin la tasca i no permet que el tutor controli prou als alumnes (2 respostes).
- La manera com es donen els continguts: els nens són subjectes passius (2 respostes).
- Falta d'inadaptació per procedir d'una altra escola (2 respostes).
- La pressió social, a través dels pares, que es fa sobre el nen perquè assoleixi un nivell que es 'creu' que és el que hauria de tenir. Per exemple: Si per part dels pares es creu que el nen a primer ha de saber llegir, quan el nen no ho aconsegueix, se l'inculca ja un sentit

de fracàs sense tenir en compte el procés maduratiu del nen (2 respostes).

- Diferències d'edat entre alumnes d'un mateix curs (1 resposta).
- Ensenyament excessivament enfocat vers al BUP (1 resposta).
- Maduració lenta global (1 resposta).
- Manca d'assistència a classe (1 resposta).
- Mala relació mestre-alumne (1 resposta).
- Mala integració en el grup d'amics (1 resposta).
- L'existència de dos nivells extrems: uns de coeficient intel·lectual molt alt i altres de molt baix (1 resposta).
- A l'escola no es té en compte la diferenciació cultural (cultura urbana, cultura rural, ...), al res

pecte cultures minoritàries, a altres formes d'expressar la cultura i el ritme personal de desenvolupament de cadascú; és a dir, tots han d'uniformar-se en la cultura burgesa que és la dominant (1 resposta).

Agraïm molt la col·laboració de tots els mestres de les dues escoles d'EGB d'Arbúcies. D'un total de 25 mestres han contestat l'enquesta 22. Gràcies a tothom.

Nosaltres per la nostra part, en fer aquest article sols hem volgut reflectir d'una manera objectiva aquesta problemàtica ací a Arbúcies. És feina de tots reflexionar-hi i cercar-hi possibles solucions.

COM PREVENIR

Tal com dèiem a l'anterior número de "PERXADA" anirem ampliant cada un dels apartats de l'article "del que cal saber sobre la prevenció de la subnormalitat. En el present número parlarem del 1er. apartat de l'article EL QUE CAL TENIR EN COMPTE ABANS DE L'EMBARÀS.

1er. CAL VISITAR EL METGE

- Si teniu fills, germans o familiars subnormals.
- Si us aneu a casar amb familiars pròxims (cosins-germans).
- Si patiu minusvalies que podrien ser hereditàries
- Si sou dona de més de 35 anys.
- Si heu sofert avortaments repetits.

POTSER NECESSITEU CONSELL GENÈTIC, en aquest cas i sempre a criteri del vostre metge, podeu sol·licitar consell genètic acudint a un centre de genètica dels que funcionen dintre del Pla Nacional de Prevenció de la Subnormalitat.

QUE ÉS LA GENÈTICA :

És la ciència que estudia l'herència. En el cas de l'home s'ocupa d'investigar els processos, mecanismes i causes que originen la trans-

missió hereditària de pares a fills.

Gràcies a la Genètica es coneix l'existència d'unes unitats hereditàries que són els gens els quals controlen una sèrie de fenòmens, que donaran a cada individu les seves característiques peculiars; però cal tenir en compte que els gens (que hi ha als cromosomes) no intervenen aïlladament sinó que actuen en combinació amb l'ambient perquè l'individu assoleixi les seves característiques personals.

QUÈ SÓN ELS CROMOSOMES:

Són cossos que estan a les cèl·lules i que tenen unes característiques determinades en cada persona.

L'ésser humà té 46 cromosomes a cada cèl·lula, dels quals 44 donen la personalitat a l'individu i dos que configuren els caràcters

sexuals (XY pel mascle i XX per les femelles).

LES ANOMALIES EN ELS CROMOSOMES PROVOQUEN SUBNORMALITAT.

La importància està en què els cromosomes són els portadors dels gens, per tant, qualsevol alteració en el seu nombre o estructura portarà una alteració important dels gens.

L'home té uns 30.000 gens, una alteració cromosomàtica pot alterar entre 100 i 1000 gens, vist això, ens podem adonar de la gravetat de l'assumpte, però cal tenir en compte que segons el cromosoma alterat, l'anomalia pot ser més o menys greu, o també pot passar que es trobi compensada i el que falti en un lloc sobri en un altre, i per tant no es reflecteixi l'alteració.

Per tant, una persona amb una alteració genètica engendrarà, molt probablement descendència portadora d'aquesta anomalia, però pot passar també que una persona aparentment normal sigui

Carnisseria La Nova

carrer del Port, 5.- Arbúcies

- VEDELLA • XAL • POLLASTRE • CONILL • PORC
- FORMATGES • CONSERVES • GREIXOS

HI HAURÀ OFERTES I REGALETS

LA SUBNORMALITAT

portadora d'una alteració cromosomàtica compensada, que no l'afectarà a ella però sí ho farà a la seva descendència.

ALTRES CAUSES D'ORIGEN GENÈTIC QUE PROVOQUEN SUBNORMALITAT.

Alteacions metabòliques.

Encara que poc freqüents, tenen una influència important en el desenvolupament mental de l'individu. L'hipotiroidisme amb una incidència d'1 per cada 3000/3500 nascuts. La fenilcetomíria afecta 1 de cada 10.000 nascuts.

Per mitjà d'un diagnòstic precoç; en el cas de la fenilcetomíria, amb una alimentació adequada que limiti la ingestió de la fenilalanina, és suficient. Hi ha un altre cas, la galactosèmia, però anant en compte que els nens o nenes afectats no prenguin llet, que és el que provoca la malaltia, la malaltia queda controlada.

ALTRES ALTERACIONS NO HEREDADES QUE PODEN PROVOCAR

SUBNORMALITAT.

N'hi ha moltes; per citar-ne alguna comentarem les de tipus ambiental. Una embaraçada que absorbeixi una substància tòxica provocarà segurament una malaltia a l'embrió que s'està desenvolupant, molt difícil de controlar.

LA MILLOR EDAT PER TENIR FILLS.

L'edat és un factor important, sobretot a nivell cromosòmic. Segons experiències força amplies cal destacar que per una dona que tingui menys de 20 anys, la incidència del síndrome de Down (mongolisme) és d'una per cada 2000 neixements; per una mare de menys de 30 anys d'1 per cada 1000, per una de 40 anys d'1 per cada 100 i per edats superiors, 1 de cada 50.

L'edat del pare també pot afectar, però amb molt baixa proporció, més que l'edat són els factors ambientals o socials (alcoholisme, tabac, drogues, ...) els que més poden incidir.

També pot incidir a tenir

fills amb el síndrome de Down quan existeix un distanciament molt acusat entre l'últim fill i el que esta en camí.

PER MITJÀ DE L'EXTRACCIÓ DE LÍQUID AMNIÒTIC O PROCEDIMENTS COM L'ECOGRAFIA ES POT SABER SI EL FETUS PATIX ALGUNA ANOMALIA.

Proximament tractarem del mongolisme i el factor R.H.

Conselleria
de Salut Pública
i Qualitat de Vida
de l'Ajuntament d'Arbúcies

Pelleteria Montseny

DR. SANTIAGO GELI 40
TEL. 972 - 860810
ARBUCIES - GIRONA

CONFECCIÓ A MIDA
TALLERS PROPIS

LA PLAGA DE

IDENTIFICACIÓ

Darrerament, si hem anat a passejar per les suredes i els alzinars que envolten la vila d'Arbúcies ens hem topat amb la desagradable sorpresa de trobar-los envaïts per unes erugues peludes, fosques, fastigoses que ens han tret les ganes d'endinsar-nos en el bosc i ens han fet recular cap a casa. I ens hem preguntat que era "allò" que ens ha produït una sensació tan desagradable.

Deixant de banda tota especulació, més o menys fantàstica, intentarem contestar-nos aquesta pregunta.

Evidentment es tracta d'una eruga d'una papallona, que per les seves característiques (color i pel que l'envolta) pertany al grup de les Lymantriidae. Amb un xic de paciència l'hem pogut identificar, sense cap mena de dubte, com a Lymantria dispar L.

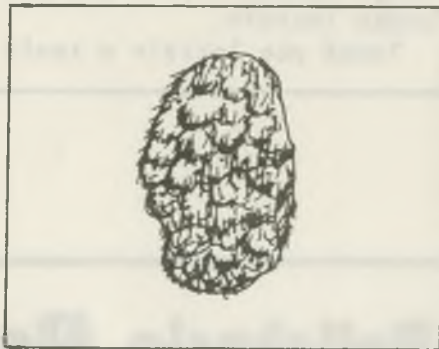
Aquest nom de dispar, que vol dir diferent, els ha estat donat per la gran diferència que hi ha entre la papallona mascle i la femella.

Aprofundint una mica més en el seu coneixement, hem esbrinat que la femella, cap a finals de juliol, fa una posta d'uns 250 - 500 ous que col·loca en les parts més a recer del vent i de la pluja dels troncs i de les tiges grosses de les suredes. Els ous es troben tots enganxats per un aglutinant i pels pèls de l'abdomen de la femella, formant una mena de bola de color groc d'aspecte esponjós, d'uns 3 cm. de diàmetre.

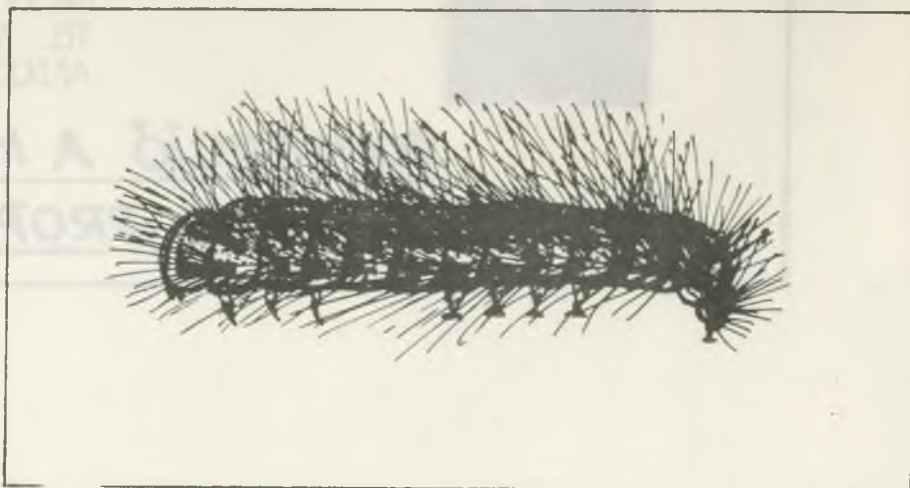
Aquests ous resisteixen molt bé el fred i duren fins el mes d'abril, que és l'època en que sortiran unes petites erugues d'uns 3 cm. de llargada, negres i molt peludes. Aquestes erugues viuen uns tres mesos alimentant-se dels borrons i de les fulles tendres principalment de les suredes i de les alzines. Quant la seva quantitat és molt gran i constitueixen el que anomenem una "plaga", es men-

gen també les fulles verdes i deixen els arbres pelats del tot. Tanmateix envaeixen altres espècies d'arbres com les pollancre, els salzes, els oms, els verns, els freixes, el faig i molts d'altres. Penseu que s'ha arribat a trobar en quasi un centenar d'espècies diferents.

En aquests tres mesos de vida fan quatre o cinc "mudes". L'eruga es troba protegida per una cutícula de quitina, una substància que no cedeix i que per tant, si l'animal vol créixer de tantany no té altre remei que desprendre's d'aquesta cutícula de protecció. Aquest procés s'anomena "muda".

Posta d'ous

Eruga

Les erugues que només fan quatre mudes donaran lloc a papallones mascles i les que en fan cinc donaran lloc a papallones femelles. L'eruga té forma cilíndrica i és allargada. El cap és groc clapejat negre i té un aparell rosegador molt potent. El torax té tres segments amb un parell de potes acabades en ungla i dos parells de tubercles negres que porten un pinzell de llargs pèls cadascun d'ells.

L'abdomen té 10 segments.

El tercer, quart, cinquè, sisè, i desè tenen un parell de potes acabades en ventosa. El primer té dos parells de tubercles negres amb el seu corresponent pinzell de pèls. La resta de segments tenen els tubercles de color vermell.

Les erugues crescudes arriben entre 45 i 70 mm. de llargada. Al començament de juliol, les erugues sofreixen una llarga transformació i canvien totalment d'aspecte transformant-se en el que s'anomena una "crisal·lide" de la qual en sortirà la papallona.

La crisal·lide és resistent i té forma més o menys cilíndrica amb les puntes acabades en punxa. És de color marró i presenta una sèrie d'anells transversals. Generalment les trobem sobre el tronc de l'arbre o a la part de sota de les fu-

LA SUREDA

lles, agafades per uns fils de seda.

Les que donaran lloc a papallones mascle són més petites que les que donaran lloc a papallones femelles.

Al cap d'unes tres setmanes la crisalida s'obre i en surt la papallona.

Crisalide

La femella és de color blanc amb taques disperses de color marró i negre. Es reconeix fàcilment per una taca en forma de V que té a cadascuna de les ales anteriors.

El seu cos és gruixut, pelut i molt pesat. Això fa que no pugui quasi bellugar-se i que no es mogui de damunt el tronc de l'arbre.

Té unes antenes molt fines i el seu cos medeix uns 30 mm. de llargada. Amb les ales esteses amida uns 60 mm..

El mascle és més petit ja que fa uns 20 mm. de llargada de cos i uns 40 mm. de punta a punta de les ales davanteres.

El seu cos és més prim i no tan pelut com el de la femella. És de color marró-groc amb més quantitat de taques negres i marrons a les ales. També té la taca en forma de V.

Les seves antenes són plomoses i són molt bon voladors.

La fecundació de la femella es fa per atracció sobre el mascle deguda a una feromona sexual que segrega la

femella i que és olorosa. Un cop fecundada fa la posta d'ous i mor.

1. Femella 2. Mascle

TRACTAMENT DE LA PLAGA

La plaga de les suredes produïda per l'eruga de la papallona anomenada Lymantria dispar L. durant els mesos que van des d'abril fins al juliol pot desaparèixer per sí mateixa o perquè les condicions ambientals la foragiten de la zona.

La Lymantria dispar L., en totes les seves fases d'evolució té molts d'enemics naturals que la fan desaparèixer, i que cal tenir en compte a l'hora de voler combatre-la.

Així, els seus ous són parasitats per dues espècies d'himenòpters que impedeixen que les larves neixin. Un d'ells és propi del país, Anastatus disparis R. i l'altre ha estat introduït des dels E.E.U.U. degut a la seva eficàcia en destruir els ous d'aquesta papallona, Oencyrtus kuwanae H. Això és un fenomen que es dona massa sovint i que cal

estudiar amb molta cura a l'hora d'introduir una nova espècie en un determinat habitat car no deixa midificar l'equilibri alimentari de la zona i pot arribar a fer desaparèixer alguna de les espècies autòctones menys resistents que la introduïda.

Les erugues tenen també els seus paràsits que acaben amb elles. Es tracta, en primer lloc, de tres espècies d'himenòpters que pertanyen al gènere Apaneles. Aquests petits insectes posen els ous en els teixits més ex-

(Passa a la plana següent)

(Ve de la plana anterior)

terns de la larva de la papallona de manera que quan neixen les larves d'aquests insectes, aquestes s'alimenten de l'eruga i la maten.

Un efecte similar produeixen tres espècies de mosques sent la més eficaç la Echinomyia fera.

Aquí són molt importants els depredadors que capturen l'eruga i se la mengen. D'aquesta manera són moltes les que arriben a desaparèixer abans de convertir-se en papallona.

El més important i bonic d'aquests depredadors és un escarbat anomenat Calosoma sycophanta L., que es troba fàcilment en els indrets atacats per la plaga d'erugues. Medeix 3cm. de llarg i té el cos eixemplat i és de color verd daurat. No tan bonic com aquest però quasi tan eficient en menjar erugues és el Calosoma inquisitor L., de color morat.

La crisàlide també és parasitada per tres espècies d'himenòpters, dels quals el més important és Brachymeria intermedia Nees que no deixa sortir cap papallona de les crisàlides que parasita.

Aquest mitjà natural de parasitisme i depredació que en condicions normals de creixement de la Lymantria dispar L., aconsegueix mantenir l'equilibri ecològic, es mostra totalment ineeficient a l'hora de combatre la plaga. Per això cal cercar altres sistemes d'atacar-la i fer-la desaparèixer.

Aquests sistemes no-naturals de combatre la plaga, introduïts per l'home, es concreten sobre tot a l'ús dels insecticídes, atacant l'espècie en el seu estat larvari, fonamentalment en les primeres mudes que es produeixen en el mes d'abril i maig.

Els productes emprats són diversos així com els mètodes que es fan servir per atacar les erugues.

Actualment s'empren dos productes diferents: el Di-flubenzuron ULV 45% i el Triclorfon ULV 50%.

El Di-flubenzuron impedeix la formació de la quitina que protegeix la larva, i aquesta no pot acompletar les mudes. L'eruga es desprèn de la seva cutícula de quitina, augmenta de tamany i no pot fer la nova cutícula morint de dessecació.

Aquest producte s'ingereix en menjar les fulles sobre les quals ha estat dipositat. No ataca doncs les espècies que no se les mengen. El Triclorfon és un insecticida fosfatat i actua per ingestió i per contacte però la seva eficàcia és inferior a la del producte anterior.

Ambdós s'utilitzen en concentracions molt baixes, la qual cosa ve significada per les lletres ULV. Aquestes concentracions són: 45 g. de di-flubenzuron dissolts en 5 litres de gasoil B(45%) i 50 g. de triclorfon en 5 litres de gasoil B(50%). Aquests 5 litres són els emprats per a tractar una hectàrea de bosc.

La millor manera d'extindre l'insecticida per tot el bosc atacat de la plaga és la utilització d'un avió o un helicòpter. El procediment consisteix en llençar el producte i arrossegar-lo mitjançant el corrent d'aire produït pel mateix aparell en el seu vol. Però si volem que el producte actui d'una manera eficient cal esmicolar la dissolució en gotes del tamany d'unes 100 micres de diàmetre, la qual cosa s'aconsegueix mitjançant atomitzadors rotatoris.

Respecte a l'atac dels animals ja adults que apareixen en el mes de juliol és

força problemàtic i es troba encara en una fase d'experimentació tant la utilització dels mitjans microbians com la de l'esterilització dels mascles.

Un sistema molt útil en zones poc extenses consisteix en la col·locació de paranys especials que atrapen les papallones, dintre dels quals s'ha posat feromona sexual femenina per a que els mascles se sentin atrets i restin atrapats. Així es poden destruir abans no fecundin les femelles.

El dany més gros que produeix aquesta plaga és el deixar els arbres sense fulla, car d'aquesta manera no poden produir aliment i, per tant, el seu creixement resta paralitzat fins que sigui capaç de treure fulles noves. Si aquest fenomen es repeteix tres o quatre anys seguits, l'arbre es mor.

També és important el fet que en no tenir fulles són incapaços de produir aglans en perjudici dels animals que els utilitzen en la seva alimentació, com pot ser el porc senglar que d'aquesta manera pot desplaçar-se a altres indrets on no li manqui l'aliment. També cal tenir en compte que en determinades zones es crien porcs exclusivament d'aglans. La plaga farà que el seu nombre disminueixi per manca d'aliment.

Per sort, aquesta plaga acostuma a presentar una determinada periodicitat. Creix al llarg de tres o quatre anys i llavors desapareix, bé perquè es trasllada a un altre indret o bé perquè factors de tipus genètic i ecològics la fan desaparèixer.

German Alvarez

Catedràtic de
Ciències Naturals

GRAN TRIOMF DELS SULTANS DEL SWING

El passat dia 1, va ésser un dia clau per tots els afeccionats a la música rock. De tots els racons de les nostres comarques sortiren joves que, units per un mateix fi, es dirigien al camp del Sant Andreu.

Pels carrers de Barcelona s'anaven ajuntant grups fins a l'arribada al camp. La il·l·lusió que teniem per veure els Dire Straits no tenia límits. Feia molts anys que no actuaven a Espanya.

Entrarem al camp. Davant l'escenari romanien asseguts un piló de persones, mentre que les grades ja eren plenes de gom a gom. Després d'una hora i mitja

llarga, coberta per teloner i uns tres quarts d'hora per ajustar aparells, va arribar el moment tan esperat...

Al moment s'apagaren tots els llums i una veu crida una cosa com: Senyors i senyores aquí són els Dire Straits. Al moment es varen apagar els llums blancs que il·luminaven la gran massa

i s'encengueren els focus multicolors, mentre el primer sol de guitarra de "once a time in west" dava començament al concert, que animat pel públic amb picaments i xiulets no va decaure ni un sol moment, l'interés o l'animació, diguem per a tot el concert durant tota la nit.

Varen continuar amb el "disseny industrial" i les noves cançons del nou maxi "extendance dance playing".

El grup comptava amb un guitarra nou, en Hal Lindes, i amb un nou bateria amb més força i vigor que l'anterior.

Eren la una i vint minuts quan s'acava el concert amb "els sultans del swing", seguides del "tunnel of love" i el "solid rock".

El concert de llarga durada es feu bastant curt, segurament perquè ho portaven molt ben muntat, tant per la part tècnica, com per l'artística, que sabien combinar perfectament la il·luminació amb la música.

SUPERTRAM VA DIR LES ÚLTIMES PARAULES FAMOSES

Si va ser bona l'actuació dels Dire Straits, no menys ho va ser la de Supertramp, el passat dia 5 al mini estadi de F.C. Barcelona.

Després de dues llargues hores d'espera, una coberta per teloner i una altre d'interval va començar. El concert va estar amenitzat per projeccions, durant el concert, en una pantalla gegant.

Va començar el concert amb la projecció a la pantalla del típic noi de l'últim Lp, caminant per una corda i veient-se sorprès per les estisores a tallar-li la corda, seguit d'un "crazy". Crec que fou el més notable del concert.

El concert continuava i també continuaven els robatoris a les botigues de begudes i continuaven les allaus de gent, que volien veure el concert, però, fos per la causa que fos es van quedar sense veure'l.

Aquest concert, comparat amb el del dia 1, va ésser un pèl monòton. Crec que podrien improvisar més i no

fer-ho calcat del disc.

Interpretació del "dreamer" va aixecar de nou els ànims, gràcies a un Hellive ell, que dava numerets a l'escenari de com ballar-lo.

Les cançons de Supertramp tenen poesia, nostàlgia, però sobretot tenen amor, és el cas de "my kind of lady" o "hide in your shell".

En acabar el concert la

gran massa aclamava de nou als ídols, enmig de crits i xiulets tot demanant "school". Supertramp ho interpreta. Això negà totes aquelles falses crítiques que diuen que va ser avorrit això sí, s'hagués pogut improvisar una mica.

Aquestes varen ésser les últimes paraules famoses de Supertramp... **Pep**

CARNISSERIA

ARIMANY

F. Camprodon, 4. - ARBÚCIES

TOT PARLANT DE

¿Quí no ha parlat mai amb un foraster i la primera cosa que ha fet, ha estat explicar-li que tenim unes festes populars que són les Enremades?.

Tots en som sabedors que les enremades sempre s'han anat renovant, dexant-hi sempre l'essència de la tradició. Les inclusions han estat fetes perquè siguin més participatives i més populars.

Qualsevol moment seria bo per fer renovacions diverses com podrien ser, recitals de cançó, de jazz, de poesies, rock, etc..., o bé per coses tradicionals d'Arbúcies: representacions grà-

fiques o escinificades de les nostres llegendes o de persones que han destacat en algun aspecte.

Donant un cop d'ull a la part escolar, empresarial, sindicats i ajuntament, ens varen sortir dues propostes.

Una seria demanar als professors dels centres docents de fer que els exàmens no coincidissin en aquests dies.

I una segona dirigida als empresaris, sindicats i ajuntament, perquè arribessin a un acord de senyalar festa local per cada treballador el dia de l'Enra-

Tot xerrant en un bar, va sortir el tema de les Enremades i en vàrem fer una valoració:

Ens trobem que el dia de Corpus no és festa i les catifes s'han passat al diumenge següent.

Aquest any han funcionat diferent i cal felicitar la Junta de Promocions turístiques (que les organitza) per la manera que han distribuït la subvenció de les Catifes (12.000 pessetes cada una) i una caixa de xampany per a la que el jurat considera millor. Per altra banda, no trobem tan bon encert el que aquesta Junta no s'hagi mogut per organitzar les carrosses, ja que els carrossers no les varen voler fer, podien proposar-ho a entitats o per carrers i grups de veïns, ja que a hores d'ara ja comencen a formar part de la tradició de les enremades. Mostres n'ha donat la Comissió de la Festa Major, el Grup d'exposicions de la Gabella i la Comissió d'Enremades.

¿Per què la gent diu que no vol pagar enramades si no balla la dansa?.

No són això les Enramades. Les Enramades són: passades, danses, balls, concerts, jocs, sardanes, xotis, valsos, havaneres, botifarres, garnatge, xurros-galetes, concursos i tot un seguit d'actes populars als quals tots, qui més, qui menys hi participem.

Si bé a vegades no ballem o no concursem en res, el sol fet de tenir unes festes com aquestes ja ens enorgulleix.

Foto M. Plana

LES ENARMADES

mada del seu carrer.

Així facilitaria la participació de la gent a l'hora de ballar la dansa, que és on la gent hi falla més, per no haver de demanar festa tot el dia.

Tot reflexionant... on s'ha notat més la falta de gent ha estat a l'hora de portar atxes a les passades a les danses i en els balls de tarda. De totes maneres intentem fer una valoració del que han estat les Enra-

mades d'enguany:

Les coses que han estat una inclusió de fa 3 o 4 anys reben una forta participació, en canvi, el que significa una pervivència de les antigues tradicions han perdut gent.

Seria bo que anys a venir hi hagués una conscienciació a nivell popular pel que fa a la participació en aquests actes tan tradicionals.

Quico i Dolors

CONTINGUT DE LES ENRAMADES

Fa fa uns quants dies que vàrem clore les Festes de les Enremades. Hem intentat que hagin estat unes festes ben lluïdes, preparant activitats per a tothom.

En aquesta ocasió es van estrenar un nou, però vell, joc, el de la Campaneta de ning-ning que ha tingut bona acceptació per part de la gent del carrer que li to cava cercar-la.

La campaneta de la Plaça la va trobar l'Anna Sureda; la del Castell la Carme Cuminal; la del Sorral en Lluís Borrell; la del Magnès en Jordi Bonet i la de la carretera la Núria Rodríguez. Un bon equip de campaners.

Els altres concursos més coneguts, com són el de ninots i el de rodolins també van tenir el seu guanyador a cada carrer llevat del ninot de la Plaça. Al Castell, el ninot fet per Jeroni Ferrer i veïnat; al Sorral, el de la Dolors Hernández; a Magnès el de l'Isabel Tràfach, i a la Carretera el de la Mercè Benet.

Rodolí de la Plaça:

Un altre any l'enramada, la dansa, el ball i la passada i sobretot la il·lusió i la diversió que en fan una bonica tradició. I per això podem dir sense enganys que volem que durin molts anys.

de Montse Recasens, Mercè Maixenes i Tere Recarens.

Rodolí del Castell:

Si a l'Ajuntament voleu fer content, pagueu continuament.

d'Angelina Auledas.

Rodolí del Sorral:

Del blat en surt el pa
del raïm en surt el vi
de la llenya en surt el foc
i del Sorral un bon lloc.

del veïnat de 13 al ...

Rodolí de Magnès:

La gent del carrer de Magnès de la fresca mai no es cansa. Festeja les Enremades als compassos de la Dansa.

de Maria Danés

Rodolí de la Carretera:

Per culpa de la política hem renyit parents i amics, anem a ballar la dansa i tornarem a estar units.

de Maria Pietat Pintu

Durant aquests dies hem pogut disfrutar la IV Exposició de plantes i flors a la Gabella, que és un bon complement d'aquestes festes.

I també ens ha animat i alegrat la vista el Mural al·lusiú a les Enremades que varen confeccionar els alumnes de 3er. de bàsica del Col·legi Dr. Carulla, amb l'ajut de la seva mestra Maria Àngels Bartés. Voldríem que fos el començament d'una participació més directa de les escoles del nostre poble.

Per tant, la Comissió d'Enremades, aquest any formada per: Alfons Auladell, Mercè Pelegrí, Antoni Plana, Montse Cortès, Quico Batlle, Maria Pietat Pintu, Francesc Guerrer, Marta Costa, Joan Serrat i Dolors Galceran; ens resta donar les gràcies a tothom i recordar una vegada més que resta oberta a totes les persones interessades en organitzar unes festes tan populars com són aquestes.

Comissió de les Festes de les Enremades

SI JA HO SÉ

Sí ja ho sé
que sóc, que he estat
i que fins i tot potser seré
aliè a la vostra voluntat
però tanmateix també sé
que no és raó en la vida
cercar-li puces a qui no en té
ni emmotllar als altres a la meva mida.
Si vosaltres sou savis i assenyats
allà amb les vostres delícies
i els vostres maldecaps
que a mi, no em portaran res.
Si voleu potser la raó,
teniu, jo us la dono
però no creieu per això
que teniu la veritat
no, al menys la meva no,
que jo no vull ésser assenyat
ans més m'estimo
esbojarrar-me d'amor
cantar-li al món tonada estranya
i sentir brollar de la meva entranya
com calor que neix del pit
el goig planer d'un dolç esperit.

La "Snif"

"Quasi sense besar-los,
més distants de mi que l'aire
trobo la salabor que brolla
dels teus ulls, infants de marbre.

Com un Adonis sortit de l'aigua
el teu cos adolescent a'emmiralla.

Oh, amor al bell mig de l'Amor,
cos sensual que m'emmiralla
amb l'encís d'una rialla.

Com del teu cos fugit, d'enyor mor la ona
així moro jo, amor
per besar-te dels llavis la cançó".

Dolors Cruz

Premiada en el Certamen celebrat a la "Llar del Jubilat" de Girona, el dia de Sant Jordi d'enguany (1er. premi de Poesia catalana)

BALADA D'HERSÈ

Ara pinta llangors la tardania
sobre la galta del novembre bru;
hi ha un sol encès de lividesa pia
que esbotza la ferida del cel nu.

Broda silencis la gran pau de l'horta,
i un borrifall de neu esgarriat
penja un sospir lluent de tarda morta
a l'espatlla veïna del serrat.

Cau l'ambre perfumat de la pomera,
entelamant d'encís l'aire seré
i amanyaga la blanca cabellera
que abrigo els polsos vacil·lants d'Hersè.

I la velleta diu: "Passa la vida
com una febre gris i rutilant.
Totjust ahir, la vall era florida
i la cintura en sàlic arquejant.

Totjust ahir, les feixes eren xiques
al joc obert dels besos i l'encalç,
i l'aire degotava cent músiques
i els nervis esmolaven cent punyals.

Totjust ahir, la porta del misteri
s'obria al càlid tremolor del fill
i el cel esdevenia menys aeri
i tota nuditat era un perill.

Totjust ahir, de nits, a la finestra
cantaven nou pinsans al fons del cor
i tot l'argent cansat de la palestra
es recobria, encara, amb un bany d'or.

Totjust ahir..."

El gran silenci salta
amb el llom arquejat, de cim a cim;
i sent Hersè que té la pell malalta
i veu l'esclat del seu futur més prim.

Tot l'arc encès del cap-al-tard s'afua
al bes immòbil del crepuscle ple,
i un grill que plora fa la pau més nua
i fa més viva la dolor d'Hersè;
més viva l'enyorança de les coses
més i més ampul·lós l'àvid accent
que aixeca flaire malaltís de roses
en cada amor, fugit i mai absent.

I la vellesa, tremolosa i forta,
s'alça s'allunya de la llum que es mor.
Així que es clou darrera seu la porta,
s'esquerda la vitrina del record.

Rafael Vilà i Barnils

FESTA MAJOR 83

DISSABTE, 20 D'AGOST:

MATÍ: A les 11 Cercavila a càrrec de la BANDA DE TAMBORS I MAJORETTES D'ARBÚCIES.

TARDA: A les 5, a la Plaça de la Vila, Festival Infantil, amb l'actuació de L'ARC DEL CEL.

TARDA: A les 7, i a la mateixa Plaça, lectura del pregó de la Festa Major.

VESPRE: A les 11 al Poliesportiu, el Grup d'Art Teatral d'Arbúcies, representarà l'obra còmica "EL POBRE VIUDO", de Santiago Rusiñol.

DIUMENGE, 21 D'AGOST:

MATÍ: A les 8, Diana florejada per la Banda de Tambors i Majorettes d'Arbúcies, pels carrers de la nostra vila.

MATÍ: A les 11, Cercavila a càrrec dels Serafins, Cap-Grossos i Gegants, i la participació del grup d'animació PAM i PIPA.

TARDA: A 2/4 de 6, Audició de Sardanes a càrrec de l'Orquestra "SINGULAR".

VESPRE: A 2/4 d'11, al Poliesportiu, sessió de ball, amenitzat per "HUAPACHA-COMBO" i l'Orquestra "SINGULAR".

A la mitja part hi haurà un gran concurs de ball de "Rock" "Tango" i de "Varietat de Ritmes".

DILLUNS, 22 D'AGOST:

TARDA: A les 6, a la Plaça de la Vila, ballada de sardanes a càrrec de la Cobla "BAIX EMPORDÀ".

VESPRE: A 2/4 d'11, al Poliesportiu, la "GRAN NIT DEL ROCK", a càrrec dels magnífics conjunts "ELECTRICA D'HARMA" i el Rock "ROU DAMN".

DIMARTS, 23 d'AGOST:

MATÍ: A les 12, al Poliesportiu, Concert, a càrrec de l'Orquestra "MARINA".

TARDA: A les 5, tradicional anada a "Can Quadres", on es repartirà xindria i meló per a tothom, hi haurà una audició de sardanes per l'Orquestra "MARINA".

VESPRE: A les 11, al Poliesportiu, ball de Fi de Festa, a càrrec de l'Orquestra "MARINA".

Durant la sessió de ball, tindrà lloc l'elecció de la PUBILLA D'ARBÚCIES 1.983, així com el lliurament dels premis de les proves esportives.

NOTA: Pel que respecta al Teatre, Actuacions esportives i Concurs de ball, ho trobareu en programes a part.

GIRAMÉ

PERRUQUERIA

Plaça de la Vila, 3

Tel. 8608.06 - ARBÚCIES

HOMENATGE RAFAEL VILÀ

En Rafael i la Lola rebent la placa en nom de la Comissió, demans d'en Quico.

(a l'esquerra) Albert Manent, director general d'Activitats Artístiques i Literàries, la Lola, en Jaume Soler i en Rafael.

Mossèn Pere Ribot i Rafael Vilà i Barnils.

El cavall de Sant Jordi, obra de Didier Roca, ubicada al Jardí dels Arboços.

Fotos Martí Plana.

EN PATAN

No, no és una bajanada; és una veritat com una casa de pagés, que en el transcurs de la vida quotidiana d'un poble, s'hi apleguen una sèrie d'esdeveniments, la majoria dels quals ni ens mostrem a parar-hi atenció, no hi donem importància, no arribem a capir que tal volta més tard o més d'hora algú d'ells pugui ésser història i que encara que un xic llunyans sempre hi ha algú memorió que en fa motiu de conversa de la qual en gaudeixen amb molta curiositat les noves generacions considerant-los, una vegada coneguts, com fets extraordinàriament xocants.

No hi ha dubte que a tots ens plau conèixer històries dels nostres avantpassats i sens subte que per saber-les només ens cal arraïmar-nos i escoltar amb deguda atenció als qui ja han passat amb escreix la tercera edat, gent d'una època per nosaltres un xic llunyana, els capdavanters de l'experiència i dels records, d'un temps en que la vida es feia difícilíssima i que ni que els ho haguessin jurat haurien cregut mal que les circumstàncies els haurien conduït a poder seguir un tren de vida dignament com una persona civilitzada. De totes maneres cal remarcar que entremig de tantes dificultats i privacions el bon sentit de l'humor no es perdria mai, i quan sortien al carrer tampoc no el deixaven tancat en un racó de casa, ben al contrari, era indiscutiblement necessari apartar les penes, oblidar enveges, tots qui més qui menys feien el seu camí dins les possibilitats característiques endinsades amb un vertader i noble esperit català i, malgrat tantes dificultats, sempre brollava a flor de llavi un somriure alegre ajudant-se i socorrent-se mutuament quan algun veí en tenia menester.

Sens dubte és el que avui em mou a contar aquesta història, convençut de complaure els nostres lectors de "PERXADA" considerant-la bastant curiosa i de net color local.

Molta gràcia em va fer la història que

vaig sentir a contar, d'un arbucienc al qual li deien en Patan, era segons diuen bona persona, però com que tothom en aquest món té les seves flaques, aquest tenia la seva agradaent-li freqüentar les tavernes assíduament, actualment podem dir que aquests llocs que en èpoques passades gaudien de molta acceptació han desaparegut, eren com una mena d'esplai, quasi únic lloc de distracció, no com ara que qui més qui menys disfruta amb el futbol i com fins ara fa poc que encara hi havia cinema i com a distracció més moderna la televisió, encara que dubto que en alguna ocasió farien com nosaltres amb segons quins programes: quedar-hi dormits.

Doncs un dia com tants, això era una cosa que sovintejava, precisament els diumenges, el bo d'en Patan tardava més del que tenia per costum de tornar a casa seva. La seva dona que començava a estar en gúñosa de la tardança del seu marit, que en aquesta ocasió era més llarga que de costum, va tenir la bona pensada d'anar-lo a cercar, i quan ja tots dos pujaven la costa que dona a la plaça, ja que vivien en una de les primeres cases del carrer del Vern, ella es va adonar que el seu marit pujava amb el cap completament penjant enrera i caminava amb la boca completament oberta, ella que li fa: Patan, que no et trobes bé o és que et passa alguna cosa estranya?. No, li diu ell. Si pujo la costa en aquesta posició és perquè el vi que porto a dintre no vull que es vessi.

Qui li havia de predir, pobre home, que tindria tan trista sort. En un període de llargues pluges com acostumava a fer anys enrera per la primavera o tardor, que les havíem vistes perllongades fins tres setmanes seguides, li va venir un col·lapse i va caure mort dintre una bassa d'aigua anant pel carrer. No em negareu que és un contrast ben sorprenent!

Josep Guàrdia

TAPISSERIA

MIQUEL SAVORIT.

F. Camprodan, 43

Tel. 86.0536 - ARBÚCIES

• TRESILLOS

• MOQUETES

• TAPISSERIA EN GENERAL

SABER COMPRAR

En anar de compra, és molt convenient de donar una bona ullada general abans de firar-nos definitivament. Cal observar amb atenció aquells productes que, ja sigui perquè es troben en la seva plena temporada o perquè degut a alguna circumstància especial abunden amb escreix o perquè, si és un dia entre setmana la venda fluxeja, poden adquirir-se en bon estat i a bon preu.

Moltes vegades, especialment en el cas del peix, la grandària de la peça també influeix a abaratir el preu. Per això si tenim la sort de trobar, per exemple un lluç fresc a un preu raonable, encara que per a les nostres necessitats ens sembli massa gran, és aconsellable de comprar-lo sencer. Amb un xic d'imaginació podrem utilitzar-lo en dues o tres preparacions, ben diferents entre elles que, si ens aturem a reflexionar hauran resultat més econòmiques en temps i diners que si ho haguessim adquirit separatament.

Així, per exemple, amb un lluç podem fer:

- sopa de peix
- medallons de lluç en salsa
- pastís de lluç

Separar el cap del lluç. Treure l'espina de la ventresca i tallar-la en medallons. Deixar la cua sencera.

Sopa de peix

Ingredients :

El cap i les espines del

lluç

- 1 tomàquet
- 1 ceba
- 1 pastanaga
- 2 grans d'all
- 1 brot d'api
- 1 branca de julivert
- 1 fulla de llorer

1 brot de farigola
1 branqueta de fonoll
safrà, sal, oli i arròs o pa

Ficar tots els ingredients en una olla amb aigua freda, menys l'arròs o el pa. Posar ho al foc i fer-ho bullir lentament durant una hora i mitja o dues hores. Amb la batedora mecànica o elèctrica esmicolar-ho bé tot dins la mateixa olla i, a continuació colar-ho en un altre recipient.

En el brou obtingut hi bullirem durant uns quinze minuts i a foc molt baix la cua del lluç que més tard servirà per a confeccionar el pastís.

Un cop cuita i enretirada la cua, podrem fer la sopa amb pa tallat ben fi o bé amb arròs. Si volem presentar una sopa un xic més "mudada" torrarem les llesques de pa ben fines, les fregarem lleugerament amb un gra d'all, el col·locarem en el plat i ho escaldarem amb el brou de peix.

Medallons de lluç amb salsa

Ingredients:

- medallons de lluç
- alls
- julivert
- 2 ous durs
- oli, sal
- farina

En una cassola o plata rec-

tangular que vagi al foc (millor si és "tefal") posar hi oli que cobreixi tota la superfície. Col·locar-hi els talls de lluç salats i enfarinats. Picar al morter els alls i el julivert, desfer-ho amb aigua i tirar-ho damunt del peix fent per manera que galrebé el cobreixi. Finalment escampar-hi per damunt els ous durs trinxats. Preparar -ho tot en fred i després posar-ho a foc lent i saccejar-ho sovint fins a obtenir el punt de cocció (uns 15 minuts).

Pastís de lluç

Ingredients :

- 500 g. de lluç bullit
- 100 g. de molla de pa llet
- 2 cullerades de puré de tomàquet
- 1 copeta de vi ranci
- 2 ous
- sal
- mantega
- salsa maonesa

Esmicolar el lluç bullit i barrejar-lo amb la molla de pa remullada amb llet i escorreguda. Afegir-hi el puré de tomàquet, els ous batuts, el vi ranci i la sal necessària. Pastar-ho bé. Introduir-ho en un motlle untat amb mantega i coure-ho al bany maria fins que clavant-hi la fulla d'un ganivet surti neta (una mitja hora). Un cop fred, desmuntar-ho i servir-ho acompanyat de salsa maonesa i rodejat d'enciam trinxat.

* Mercè Grau

DÓNA'M LA MÀ AMOR

Dóna'm la mà amor, que amb tu el camí no és tan feixuc ni es fan tan llargues les hores. Que les nits, si són amb tu, són de més bon passar i els dies al teu costat són resplandents.

Dóna'm la mà amor que la vida és llarga i els anys es fan de mal passar en soledat. Que les petges, si són d'ambdós queden més marcades en la drecera del nostre ahir.

Dóna'm la mà amor, que el xiuxiueig del vent no pugui desfer el lligam de les nostres mans. Que quan la fosca ho envaeixi tot, tu m'aportes la por i em tornes les forces perdudes.

Dóna'm la mà amor, i després de la mà, dóna'm el teu

cos i sigues-me donada tota tu, en cos i en esperit. Que jo pugui fer-ne del teu ser un nou descobriment cada dia, tanmateix com si se'm presentés per primera vegada.

Dóna'm la mà amor, i si-gues tu joc en els meus jocs, anhel en els meus anhels, somni en els meus somnis. I sigui jo bes en els teus llavis, carícia en el teu cos, record del teu avi penyora del teu amor.

Dóna'm la mà amor, que tu pertanyis a mi com la llàgrima pertany al plor, que jo et pertanyo a tu com el sospir pertany al vent. Que jo en sigui tu i que tu en siguis jo, visquent tots dos la mateixa vida, visquent

les dues vides en una sola, donant temps al temps, ro-bant vida a la vida.

Dóna'm la mà amor, que tot és de més bon mirar si sé que alhora ho mires tu. Que el món és bonic al sentir-te romandre dolçament a la meua vora.

Dóna'm la mà amor, i que els nostres cossos es confonguin en un de sol, en un abraç etern, sense mides ni raons. I quan jo resti nu al bell dels teus braços i quan tu restis nua al mig dels meus braços, dóna'm la mà amor perquè tindrè por.

Snif

breu

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ DE JUBILATS I PENSIONISTES D'ARBÚCIES :

- Dues conferències, una a càrrec del Dr. F. Pons, sobre "Geriatría General" i una altra a càrrec del Dr. J. J. Aragay, sobre "Asociacionisme".

- Una representació de la comedia "En Pau vol viure en pau", pel Grup de Teatre de l'Ateneu d'Hostalric.

- Dues trobades en la Llar- Esplai, amb grups de 110 i de 55 jubilats de Blanes.

- Dues excursions a Altafulla i Tarragona.

- Una excursió de labors i artesanía.

- Una altra excursió de dos dies a Les Escaldes d'Andorra.

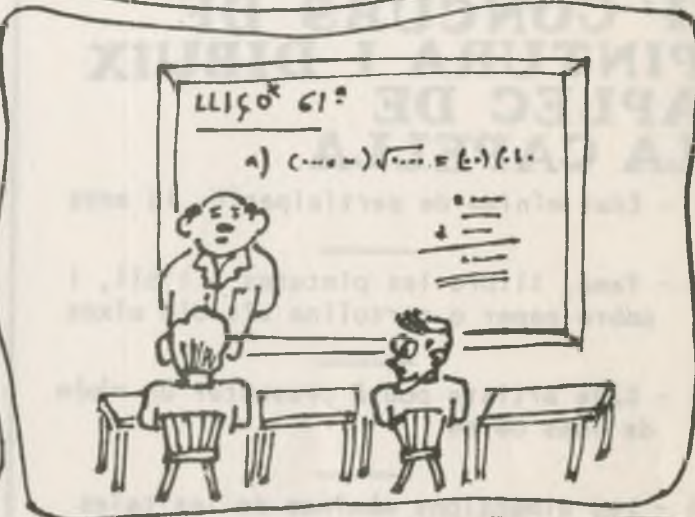
- Excursions a Sant Sadurní, Setcases i Roses.

 **hostal
Torres**

C/ F. CAMPRODON, 14

Telèfon 86.00.42 - ARBÚCIES

**VENDA de
GLAÇONS de GEL
a 85 ptes. la bossa**
● CARNISSERIA ARIMANY
F. Camprodon, 4

(1) ORQUES FANOSAS.

AJUNTAMENT

D'ARBÚCIES

PÀGINA D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

4^T CONCURS DE PINTURA I DIBUIX APLEC DE LA CAPELLA

- 1 - Edat mínima de participació, 15 anys
- 2 - Tema, lliure les pintures a l'oli, i sobre paper o cartolina els dibuixos
- 3 - Cada artista podrà presentar un màxim de dues obres
- 4 - Les dimensions màximes de les teles seran les corresponents al número 25, els dibuixos mínim 30 cm. x 25cm.
- 5 - Les obres poden ser presentades amb marc
- 6 - Darrera de cada obra s'hi indicarà el nom de l'autor, títol de l'obra i preu, en cas que desitgi vendre-la
- 7 - El termini de lliurament dels treballs serà el dia 16 de setembre
- 8 - Els concursants hauran d'enviar llurs obres a: AJUNTAMENT D'ARBÚCIES

Conselleria de Cultura

C/ Major, 2

EL REPARTIMENT DE PREMIS ES FARA EL DIUMENGE DIA 25 A LA UNA DEL MIGDIA.

Els premis seran els següents:

PINTURA

- 1er. premi - 35.000 ptes. i trofeu.
- 2ón. premi - 25.000 ptes. i placa.
- 3er. premi - 20.000 ptes. i placa.

DIBUIX

- 1er. premi - 20.000 ptes. i trofeu.
- 2ón. premi - 10.000 ptes. i placa.
- 3er. premi - 5.000 ptes. i placa.

*Les obres premiades quedaran propietat de l'Ajuntament.

*Les obres no premiades podran recollir-se durant el mes d'octubre a l'Ajuntament.

Organitza: Conselleria de cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies.

Col.labora: Excm. Diputació de Girona

ENQUESTA ESCOLA D'ADULTS

De cares a programar el proper curs de l'Escola d'Adults, la Conselleria d'Ensenyament i de Cultura ha passat aquesta enquesta per tot el poble, per tal de fer una programació en base als interessos i necessitats de tots els arbúciencs.

Si encara no heu contestat l'enquesta, podeu passar per la Casa de la Vila on se us donaran els impressos.

Una vegada contestada podeu enviar-la a CONSELLERIA D'ENSENYAMENT-CASA DE LA VILA.

Si voleu també podeu fer servir un paper en blanc i escriure-hi els cursos que us interessin i enviar-la abans del setembre.

Quins d'aquests cursos us interessaria seguir?.

- ANGLÈS 1er.
- ANGLÈS 2ón.
- CATALÀ 1er.
- CATALÀ 2ón.
- CATALÀ 3er.
- FRANCÈS 1er.
- FRANCÈS 2ón.
- PINTURA I DIBUIX
- 1er. de BUP
- 2ón. de BUP
- CURS D'ACCÈS A LA UNIVERSITAT
- GRADUAT ESCOLAR
- CURS DE PREPARACIÓ AL GRADUAT ESCOLAR
- TALL I CONFECCIÓ
- SECRETARIAT
- CURS DE CULTURA GENERAL
- TARDA
- VESPRE

L'INDEPENDENT INDCAR, TRICAMPIÓ

Es evident, que tant l'At. Arboç com l'At. Montseny, han arribat a complir en l'acabada temporada, però cap equip no ha lluitat tant com l'Independent-Indcar. Tot i que les victòries s'hagin assolit en campionats d'empreses, no podem oblidar-les, car en aquests campionats les victòries moltes vegades s'han de conquerir amb sang i fetge. S'ha de tenir un bon equip per a guanyar en tots els campionats disputats, car aguantar un mateix ritme tota una temporada, és molt difícil.

L'equip que en Pep Sitra i en Robau preparen

, començà guanyant el campionat del Baix Montseny, amb una claredat tan gran, que de 25 parits jugats, sols en perderen un, guanyant-ne 21 i empatant els altres 3, aconseguint 112 gols i rebent-ne solament 35.

L'èxit continuà en la Copa Primavera-que acabaren sense haver conegut la derrota, guanyant els quatre partits disputats i destacant la victòria en la final, on s'imposaren al seu gran rival d'enguany, el Dunhill de Sant Celoni per 2 a 1.

Aquestes victòries ja no

Foto Josme

tenien desperdici, però la revalida l'obtingueren en el 'IXè. Torneig local de futbol d'empreses, que guanyaren en imposar-se en el llançament de penals a l'equip d'El Pol per 5 a 4, car el disputat i bonic encontre, havia acabat amb empat a 1 gol. Fou la cloenda a una inigualable temporada.

Els golejadors d'aquesta ambició equip foren el J.

Serrat amb 29 gols, en J. Planiol amb 21 i en Callís amb 17.

Ara que el futbol és tan car de mantenir, potser valdria la pena intentar d'aprofitar a algun d'aquests equips d'empreses, que a més de ser econòmics, no hi ha dubte, que són millors que alguns que enguany han desfilat per el C.D.A..

ELS JOVENIVOLS LOCALS A FRANÇA

Després de participar en el torneig internacional de Breuvrages (França) els juvenívols locals donaren per acabada la temporada, que si no ha estat triomfant, tampoc no ha estat desastrosa. Si tenim en compte que en el campionat provincial, de 16 equips es classificaren novens, amb 12 partits guanyats 5 d'empatats i 13 de perduts, marcant 40 gols, per 45 que en rebien, i conservant la categoria. És evident, que encara que molt just, però han complert.

Els dies 21, 22 i 23 de maig, varen participar en el 6è. torneig de Beuvrages, on

juntament amb el Vichy, Viborg i Utrecht formaven el grup A. En el grup B jugaven el La Louviere, Maubeuse, Langenthal i Beuvrages. Mentre el guanyador del torneig fou el Vichy, que guanyà en la final al La Louviere per 4 a 0, l'equip arbuicienc es classificà setè, després de guanyar al Beuvrages per 1 a 0, amb gol aconseguit per en Dalmas. Abans de disputar l'esmentat partit jugaren i empataren amb l'Utrecht a zero, i perdien amb el Viborg per 3 a 0 i amb el Vichy per 6 a 0. En Pere Canaleta ens comentava a l'arribada de França que: "encara que ens hagin do-

nat el trofeu a l'equip més jove, estic força decebut del comportament dels meus jugadors, car haurien de prendre model dels equips estrangers, on la disciplina i el bon comportament eren d'admirar, tot el contrari d'alguns jugadors meus, que demostraren ser molt poc esportistes, i sí, molt "fanfarrons". Crec que mentre no hi hagi més humilitat, és impossible conquerir res de positiu."

Més clar, l'aigua.

PISCINIUM VITAE / L'AQUARI D'ARBÚCIES

Al final plou, les piscines s'han omplert d'aigua, i d'aigua sense sal, ara es posa clor, es veu que a més a més de netejar-la et neteja a tu cada cop que n'engulleixes i de passada les conselleries de Sanitat i d'Esports treballen conjuntament. L'aigua, tant la de la piscina com la de la pluja, és molla i segueix així fins que els ianquis inventin l'aigua seca, aleshores els japonesos la copiaran i la vendran en pols, llavors tothom es podrà banyar i mullar en sequedat, sense haver-se d'eixugar després. Baixarà la venda de tovalloles i símils i s'incrementarà la llista d'aturats (Punt i a part)

Un dels aventatges (entre d'altres) de l'aigua seca, serà que podras bucejar amb el cigarret a la boca i anar fent calades sovint, passarà però que la Generalitat posarà allò de: "Jo profereixo la salut, per això no fumo" en el fons de les piscines, en aquell adhesiu tipus senyal de tràfic, i la gent la interpretarà malament i pensarà que és una direcció prohibida o alguna cosa semblant, i giraran cua, i s'entrebancaran amb algú que en aquell moment passi per allà i la disbauxa serà bestial, famílies senceres quedaran colapsades en el fons de les piscines.

Ah! sabeu una cosa?, ¿sabeu que el primer en anar a les piscines aquest any s'acognomava Peituví?, sí, sí "vi", i es va remullar en aigua, com està la vida!

La gent amb els seus banyadors tuti-colori donen un caire vistós a la blavor

(clara blavor quan ningú no s'hi píxa) de les piscines, així des del "Mirador", es pot distingir més bé qui és qui, n'hi ha prou d'endevinar-ho la primera vagada, després tot es tracta de recordar-te'n del color i apa, som-hi, ja tenim de qui parlar.

Una suggerència, (ep! si pot ser), bé, jo suggeriria de fer un encanyissat a part i declarar-ho "Zona Pública Nudista i Polvorosa". Nudista per a qui li vingui bé fer-ne del pengim-penjam un timó i del seu cos una barqueta. I polvorosa, per allò dels "polvos submarinos" que a la banyera es fan molt malament.

A fora està ploquant, ara bé el cacau no és aigua, és cacau, quan caigui pluja, llavors sí, llavors serà aigua ~~el~~ que cau. Entre les tres piscines cubiquen més de cent mil litres d'aigua (66.000; 25.000; i 12.000), a la barra es ven un petricó d'aigua a trenta-cinc pessetes. Tingueu cura de no ofegar-vos a segons quines hores, ja que si us ha de treure el que cobra, n'hi ha un que no sap nadar haurem de fotre'l al curset. Si trobeu l'entrada cara, agafeu-vos al consol que les cobradores són simpàtiques i molt guapes, que al cap i a la ff en aquest món qui no es consola és perquè no vol.

Desitjant que mullar-vos el cul us vagi molt bé i molt moll, m'acomio de tots vosaltres.

Mulladament.

Snif.

Fotos M. Plana

ARBÚCIES FA ESPORT

Per la salut el millor és caminar,
si tu vols provar, enganxat amb nosaltres

A les 7 d'l matí, has de sortir
ens trobarem pel camí i arribarem fins al "Pí"
La trobada per això és en els pisos "d'en Crous".

Tothom hi pot venir, sols s'ha de decidir.

Ja ho sabeu, si t'agrada l'esport,
que més vols, sinó caminar per poder-te aprimar.

Ah! direu, i quin al·licient té aixecar-se tan de matí?

doncs sí, és tan bonic aquest camí

vorejat de pins i alzines

ocells canten, mentres camines.

Can Pons per un costat, el Congost per l'altre
els camps de diversos tons de verd
molt plens de rosada, perquè el sol no escalfa encara
flors silvestres a cap preu, aigua corrent a tot arreu.

Si no us agrada tot això hi ha de millor,

parlar de tot allò, que a un li surt del cor.

Ja és l'hora de la baixada, a les 8 serem de nou a casa
una dutxa ens donarem, i com nous quedarem.

Foto Garriga

Caminants de la 7

MANEL FERRAGUT,
NOU PRESIDENT DEL C.D.A.

El nomenament d'en Manel Ferragut com a nou president del club arbucienc, ha caigut bé entre els afeccionats locals, car després d'una decepcionant temporada, veuen a en Manel com a la persona adequada per tirar endavant el malmès club arbucienc. Molta sort li farà falta, i perquè no tirem enrera, potser més d'una renovació de càrrecs dintre la nova junta directiva.

CAMPIONAT DE BILLAR LOCAL

Era d'admirar la gran quantitat de premis que enguany s'han repartit en el campionat de billar local, celebrat en el Cafe Mariné. Aquest estol inigualable de premis, han enriquit encara més l'interessant campionat, però això no hagués sigut possible sense la col·laboració de les següents cases comercials: CAFE MARINÉ, BIM, COL·LEGI F.P., ARGENTY, B. COSTA, B. ROQUETES, CAFES LA CRIZA, B. SAN ASENSIO, SAN MIGUEL, CISA S.A., CINZANO, COCA-COLA, CACAOLAT, CARBÒNIQUES ARBUCIENQUES, COL·LONALS PRAT, MATUTANO, SCHWEPPE, DESTIL·LERIES ABRIL, AUTO ESCOLA CLARRET, GALLEMÍ, LA MASIA, LA CAIXA i DAMM.

CARNISSERIA

ROSA

c/ Major, 9 - Tel. 86.05.16

ARBÚCIES

Foto Josmie

CORRESPONDÈNCIA

ESPORTIVA

L'altre dia vaig anar a Sant Celoni per a veure una persona, i la vaig trobar a la pista esportiva municipal on se celebrava la semifinal de la lliga local de futbol sala de Sant Celoni. Vaig quedar sorprès de l'expectació que hi havia (entrada gratuïta), estava parlant amb la persona i li vaig fer referència de la quantitat de gent que hi havia; m'explicà que això de la lliga local de futbol sala, ha estat un gran èxit: han participat catorze equips, discoteques, bars, cases comercials, entitats.. Tots tenien el seu equip. Fins i tot hi havia jugadors de cinquanta anys. Explico tot això perquè aquí a Arbúcies, que ja tindrem a punt la pista del poliesportiu aviat, seria

molt interessant poder organitzar una lliga de futbol sala semblant a la de Sant Celoni, ja que participant equips locals o de pobles veïns, l'èxit està assegurat.

A nivell popular l'esport del futbol sala és el més interessant i a l'abast de tothom. La Conselleria d'esports ho veu també amb bons ulls. L'amic de Sant Celoni em digué que si voleu assessorament sobre el futbol sala per a fer una lliga local, sobre els arbitres... només ho heu de dir.

El "BOOM" del futbol sala ja ha arribat a molts pobles veïns i de la comarca. Esperem que a Arbúcies també hi arribi i a nivell local i de pobles veïns seria molt interessant una competició.

J.M. Iglesias.

ESTIU

ep!

Tots per la
llengua catalana

manifest de la campanya

BILINGÜISME NO

AUTODETERMINACIÓ

Poseu-vos en contacte amb el Secretariat tècnic de la Crida a la Solidaritat (carrer de València 280 1er.b BARCELONA-7- Tel. 215.47.87/88 i a partir de l'1 de Març al carrer de Pelai, 11 5è A BARCELONA-1-) a fi de conèixer el pla concret de la primera fase de la Campanya, rebre les indicacions per a constituir Grups de Defensa i adreçar-li les vostres iniciatives.

Hem de començar ara mateix i no hem de parar la campanya fins a aconseguir aquests primers objectius:

- 1) que els catalanoparlants parlin tothora en català, en qualsevol lloc i circumstància;
- 2) que els immigrants no catalanoparlants, sense haver de renunciar als seus drets personals -culturals i lingüístics- s'incorporin a la tasca de recuperació del català, com a aspecte irrenunciable de la reconstrucció d'una nació de tots;
- 3) que tots els centres de l'administració pública catalana i els de l'administració de l'Estat a Catalunya actuïn en català i atenguin en català els administrats;
- 4) que el poder judicial, en qualsevol instància, actuï i procedeixi en català;
- 5) que totes les emissores de ràdio i televisió radicades al nostre país, encara que pertanyin a cadenes espanyoles o europees, emetin majoritàriament en llengua catalana;
- 6) que almenys un dels canals de la televisió pública sigui directament controlat pels poders públics catalans i sigui íntegrament en català;
- 7) que la majoria de la premsa publicada al nostre territori sigui redactada en català;
- 8) que la llengua de comunicació habitual de totes les escoles i universitats, públiques i privades, sigui el català i en aquesta llengua es facin efectivament la majoria de les classes;
- 9) que tots els carrers i places de les nostres ciutats, viles i pobles siguin retolats en català i amb noms que responguin a la realitat del país;
- 10) que tots els camins, carreteres, autopistes, estacions, ports i aeroports siguin retolats i senyalitzats en català de forma preeminent;
- 11) que els establiments comercials i industrials, encara que pertanyin a grups no catalans, tinguin la retolació en català, organitzin la seva administració interna en català, atenguin el públic en català i facin la seva publicitat en català en proporció majoritària;
- 12) que els productes venuts al mercat català portin l'etiquetatge i les instruccions en llengua catalana, en lloc i forma preeminentes.

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

**24 HORES
de disponibilitat
amb telèfon i teleprocés
a vostre servei.**

**CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"**